

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XX.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1898.

Číslo 2.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pořadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskárna a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovávají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu přesídliší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

Pro nedostatek místa

a opožděné zaslání musely být odloženy do příštího čísla: Fenil-leton od V. B. Dibelky, účetní zpráva výboru župy Východní a dopisy ze Sokola "Chicago", z Little Ferry a New Yorku.

OBSAH.

Podpora v Sokolstvu. — Ochablost našeho Sokolstva. — Sokol Americký. — O tělocviku dospělých s hlediště lékařského. — Několik časových otázek tělocvičných. — Ze župy Západní. — Ze župy Střední. — Účetní zpráva T. J. S. v New Yorku. — Dopisy: z Chicaga, z East Islip, z Baltimore, z Long Island City, z Detroit, z Omahy, z Clevelandu a ze St. Louis. — Schůze výk. výb. N. J. S. — Účetní zpráva jednatele a různá oznámení.

Podpora v Sokolstvu.

Píše J. Čermák.

Kdo poněkud bedlivěji sleduje činnost nejen N. J. Sokolské co celku, ale i činnost jednotlivých sborů, seznali, že hlasy volající po opětném zavedení úmrtní podpory jsou čím dále tím slyšitelnější; a kdo zná důkladně dějiny naší organizace, ten jistě pozastaví se nad tou zvláštní ironií osudu, že to, co odstraněno bylo, aby jednota zachráněna byla před úpadkem, že to, co zrušeno býti muselo, aby Sokolstvo mohlo rozvinouti lépe činnost svoji, má nyní opět zaváděno býti, aby — jak mnozí domnívají se — tutéž jednotu oživilo, její řady sesílilo. A aby ironii té posazena byla koruna, jedná v době, co toto píše, o zavedení podpory sbor, jenž od samých počátků N. J. S. vždy stál v čele všech sborů, snažících se o to, aby sokolské sbory odložily vše, co jest jim nepř slušné a zaujaly jednou již stanovisko, jaké jim bylo vykázáno.

Pokud zastanci podpory vedení jsou snahou, p r o s p ě t i j e d n o t ě, nutno náhledy jejich zrale, nepředpojatě uvážiti: já, ač jsem rozhodný odpůrce zavedení podpory, chovám názory i snahy jejich v úctě a očekávám, že i oni s těmitěz pocity náhledy mé přijmou a nežli odhodlají se ku kroku rozhodnému vše náležitě uváží, aby místo prospěchu nevyplynula ze všeho jednotě spíše škoda. Boj o podporu v dobách minulých

veden byl vášnivě, leč dnes jsme již poněkud starší a proto doufám pevně, že choulostivá otázka tato projednána bude věcně, klidně a že nebude učiněno ničeho, pokud důvody obou stran nebudou náležitě uváženy a prozkoumány.

Mám celou řadu důvodů proti zavedení podpory, však obmezím se dnes pouze na vyvrácení těch důvodů, jež až posud slyšel neb četl jsem v její prospěch. Hlavním jest ten, že členové, když vidí, že musí platit jen a že jim nekyne žádný prospěch, žádný zisk, ochabují v práci a konečně i řady naše opouští a že kdyby byla zavedena podpora, že by byli Sokolstvu zachováni.

Promluvíme si o tom platu. Poplatek k N. J. S. dnes jest tak nepatrný, že mne překvapuje, prohlásí-li někdo, že za všechny ty platy neposkytuje mu organizace naše žádných výhod. Zdaliž pak ale také uvažují zastanci podpory o tom, že budou-li nějaké výhody v podobě úmrtní podpory mít, že musí si ty výhody zvlášť zaplatit. Zajisté, že nikdo neočekává, že by bylo lze vypláceti podporu při nynějších poplatcích a moje zkušenost mne učí, že těch několik set, které by naše jednota vyplácela, přišlo by jednomu každému členu mnohem výše, nežli kdyby si u jiné organizace platil na sumu obnášející tisíce dollarů! Proč? Poněvadž jest nás málo. Jsem přesvědčen, že dnes ti, kteří žehrají, že z naší jednoty nic nemají, a ohlíží se po jiných jednotách, bude-li u nás podpora zavedena, za krátký čas budou naříkati znova a sice, že jiné organizace za poměrně menší platy dávají větší podporu než my — a konečně opustí řady naše přec! Toto není pouhá domněnka, nýbrž holá skutečnost, neb totéž bylo nám vytýkáno v dobách, kdy jsme podporu měli.

Však to by bylo věci vedlejší; hlavní, o čem uvážiti musíme jest, jaký účinek by zavedení podpory mělo na mladší členstvo a s tím zároveň na jednotlivé sbory. Jsou mladí lidé, kteří vyhledávají záhy spolky podpůrné — ale těch jest málo. Dále mladý lid již dnes tuší, že úmrtní podpora v malé a ryze české organizaci jest velice nejistou a proto chce-li se dáti pojistit, vyhledává si organizace jiné, které mají mnohem širší pole a které mají na tisíce jednotlivých čísel. Že bychom tedy podporou získali dorost, o tom pochybuji a pokusím se dokázat — opět jenom na základě nabytých zkušeností, — že spíše bychom mládež buďto ztráceli anebo pokladny jednotlivých sborů byly by priváděny na mizinu.

Ač vzdálen činné práce v N. J. S., přece jen sleduji pilně činnost jednotlivých sborů a poměry většiny sborů nejsou mi tajny. Nuže, všimněme si jen, jak to dopadá dnes s příspěvky sborovými a s těmi nepatrnými po-

platky k N. J. S. Není snad pravdou, že u většiny sborů členové zůstávají dlužní a že sbor musí za ně poplatky k výk. výboru odváděti ze své pokladny? Znáám sbor, jenž s těží sežene tu malou částku k jednotě — ač mezi členy svými má na sta dollarů. A jsou-li členové tak nedbalí při odvádění těch malých poplatků, trpí-li sbory finančně následkem nedbalosti té při těch malých částkách, jak to bude dopadat potom, přijde-li v jednom čtvrtletí několik úmrtí?

Namítne se: proč se takový stav trpí, proč se nenutí členové k placení?

Zde bych mohl odpověděti onou frází, před časem vyslovenou býv. presidentem Clevelandem: „It is not a mere theory, it is a condition that confronts us.“ Že tak neb onak by nemělo být, jest theorie — ale ono tak přece jest a nebude jinak — a to jest skutečnost. Při důležitém kroku neodvolávejme se na theorie, ale počítejme se skutečností.

Mluvíme tedy jenom o skutečnosti: představme si, že bude vydán rozpočet na několik úmrtí a že členové zůstanou s placením pozadu, v čemž si u sokolských sborů tak libují. Pak následovatí musí buďto: placení úmrtí částky z kasy a uvedení sboru na mizinu — nebo vyloučati ty, kteří neplatí. V prvním případě utrpí věc sokolská, věc tělocviku. Podpora zaplacená býti musí, ne-li, jsou zde úřady, které v případě nevyplacení nedělají velkých okolků a budeme-li nuceni sháněti na podporu, odstrčíme tělocvik ještě dále do pozadí, nežli kde nalézá se nyní. Chopí-li se ale sbor rázných prostředků a bude vyloučati neplatící, ztratí mnoho členů, kteří pak pro věc sokolskou budou na dobro ztraceni — a není vyloučena možnost, že často mezi vyloučenými bychom našli i členy cvičící, kteří by třeba rádi platili, ale nemohou a sbor, chtěl-li by býti nestranným, musil by jednati se všemi stejně. To jest, čeho se lekám a co by jistě následovalo — poněvadž právě z těch důvodů, že tělocvik stále víc a více ustupoval před nevyhnutelností vyplacení podpory, poněvadž členstvo zůstávalo dlužno sborům, sbory pak výk. výb. a když v. v. byl pozadu s vyplacením dvou neb třech úmrtí, (\$600 — \$900), tu těžko bylo podávati nějaké návrhy na zvelebení tělocviku, neboť na takové věci nedostávalo se peněz! Kdo dnes náleží k sboru sokolskému a rád by byl pojištěn, může dáti se ještě k jiné, podporující organizaci a poplatky, které by tam odváděl, nebyly by o mnoho větší, nežli by musil odváděti při tak malém počtu členství N. J. S. a mohl by pojištěn býti na sumu mnohem větší.

Stává tedy jiné cesty, jak povzbuditi novou činnost v naší jednotě? bude se mnohý snad po přečtení tohoto tázati. Mám za to, že ano — a pokusím se naznačiti je v čísle příštím.

(Dokončení.)

Zasílejte

ve prospěch němectvím ohrožených jednot Sokolských v Čechách upotřebené známky poštovní, korrespondenční listky s pohledy měst a pod. poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,

525 So. Lincoln st., Chicago, Ills.

Ochablost našeho Sokolstva.

Během několika posledních let pozoruje každý, že mezi Sokolstvem naším není již takové nadšení pro věc sokolskou, jako se dříve dělalo. Kdo sledoval směr Sokolstva v letech minulých, kdo pozoroval tu veškerou práci jeho, to nadšení, tu horlivost, ten zajisté se diví, jak to možno, aby vše tak náhle ochablo, ten ruch tak se utišil, že se zdá, že jsme úplně odumřeli.

Kdo navštěvoval tělocvičny dříve a navštěvuje je dnes, ten zajisté pozná, jak velký rozdíl jest mezi dobou minulou a dnešní. Jak bolně to působí na Sokola upřímného, který pozoruje tyto poměry našeho Sokolstva, jest snadno vysvětlitelné.

Kam se poděli ti nadšení harcovníci z našich tělocvičen, kam se poděli i ti, kteří ač ve cvičírně činní nebyli, přece věnovali jinak své služby sboru tomu neb onomu, ale dnes jich více nenalézáme ve středu našem.

Zdá se, že většina našich bratrů dosud nepochopili poslání své, že dosud neznají ten vznešený význam myšlenky sokolské, že tak náhle a tak záhy složili veškerou svou působnost a nečinně pohlíží budoucnosti vstříc. Vždyť to vidíme na našich závodech, kolik těch starých našich Sokolů účastní se těchto? Vidíme to i v našich schůzích, v našich sokolských zábavách, že vždy se setkáme s bratry novými a tak se to opakuje neustále. Kdybychom pochopili pravou myšlenku sokolskou, kdybychom znali veškeré ty její výhody, kdybychom se drželi zásad našich buditelů sokolských, nikdy bychom nebyli s to sokolské práce zanechati a tělocvičnám se vyhýbati.

Dnes by se mnohému zdálo, že při velkém pokroku našeho Sokolstva v letech minulých není ani možno, aby poměry tyto se tak změnily, každému by se zdálo, že jsme musili učiniti ještě značnější krok ku předu. Avšak není tomu tak, ač jest to k naší škodě. Vzdor tomu, že pořádáme závodnická cvičení, která nám býti mají jakýmsi vzpružením, jakýmsi oživením našich nadějí, jsou tato velice slabě zastupována, tak že se pozorovateli zdá, že máme velice málo cvičenců.

V letech minulých, když některý cvičenec opustil tělocvičnu, když přestal býti činným, tu doplňovali jsme řady naše žáky, které jsme si vypěstovali, vychovávali, ale dnes se tak již neděje, poněvadž řad více doplňovati nelze, když nemáme více žáků podobných. Tímto způsobem naše řady řídnu, místo aby mohutněly.

Jest to naší vinou, že nevěnujeme dosti píle našemu dorostu, že si nevychováme nové síly, které by zabraly místa odešlých. Dříve jsme věnovali náležitou péči cvičení žactva dospělejšího, dnes však to nečiníme a tímto způsobem také jsme žádného nezískali.

Piši toto ze zkušenosti, neboť u našeho sboru mívali jsme okolo 40 večerních žáků a dnes jich nemáme ani četu šestičlennou. A poměry podobné jsou i jinde.

Hlavní věcí jest, abychom měli dobrého, svědomitého cvičitele, který s opravdovým zápallem věnoval by se výchově našeho dorostu, z něhož bychom měli později Sokoly upřímné a zároveň naše následníky. Dám příklad, jak se dělalo u našeho sboru.

Dokud br. Josef Čermák byl cvičitelem večerních žáků, byla tělocvična téměř přeplněna, každý s radostí čekal na cvičební den, neboť cvičení tato byla nejen užitečnými, ale i zábavnými a takovým způsobem si sbor vychoval mnoho Sokolů; jakmile však bratr Čermák vzdal se svého obtížného úkolu, ihned jsme pozorovali velikou změnu a za nedlouho z bývalých večerních žáků nezůstal ve cvičírně nikdo. To jest důkaz, že se cvičení žáků nevěnovala dostatečná péče a cvičení ta hynula.

Víme ze zkušenosti, že málo jest vytrvalých Sokolů, kteří by lnuli s láskou pravou ku cvičení, kteří by po několikaletém cvičení neodešli, aby se nikdy více v kruh náš nevrátili. Mnoho jest též takových, které lákají pouze závodní ceny a kteří cvičí jenom proto, aby nějakých dobyli a když se tak stane, tak odchází z našich řad, aby do nich snad více nevstoupili.

Jsem již dlouholetým pozorovatelem Sokolstva našeho, ale dosud jsem se na závodech nesešel se starými veterány mimo bratrů Pavlíka, Tesaře, Trísku, Štulíka a Čermáka, kterým by už valinou se blížila čtyřicítka, ač máme dosti členů, kteří by nám dělali čest svými sedinami a kteří dosud se dovedou na náčiní pohybovat.

Neškodilo by, kdyby Národní Jednota Sokolská vymyslela nějaký užitečný návrh, jakým způsobem vltí do Sokolstva našeho nový život, aneb povzbuditi je k lepší a účinnější práci, nežli jak se dosud dělo.

Krásnými slovy, pouhými frázemi, dnes mladíky do tělocvičen nedostaneme, pak-li si je jinak nevychováme. Věnujme hlavní zřetel našemu dorostu, zjednejme dobré cvičitele, zaplaťme jim za jejich práci, která jest svědomitá a poznáme, že za krátko budou naše řady mohutněti. Ty doby, kdy my jsme zdarma cvičovali, již dávno minuly, a během času přišlo se k náhledu, že placeným cvičitelem se učiní více, a skutečně tomu tak bylo. Když jsme si obrali za povinnost, abychom Sokolstvo v této zemi udrželi, abychom ze Sokolstva vychovali dobré Čechy, jest naší povinností též, abychom neustali a šli dále za těmi cíly, které jsme si vytknuli.

Měli bychom pořádati více závodních cvičení, více sokolských schůzek a tyto učiniti zábavnými cvičencům, aby jim utkvěly v paměti a oni se zálibou vzpomínali těch okamžiků, jakých zažili v kruhu sokolském.

Již mnohokrát se ozval hlas, aby se naše závody tak jak dosud byly pořádány, odstranily, že mimo hádek a jiných nedorozumění nic jiného dobrého nepřinesou. Náhled tento jest velmi mylný, neboť zrušením závodů podkopaly by se základy Národní Jednoty Sokolské, a Sokolstvo americké stalo by se na polo bezvýznamným, když by nemělo příležitost klásti účty ze své činnosti.

Závody cvičence vzpružují, pobádají, jelikož jsou jisti, že bude někdo práci jejich posuzovati a oni se budou činiti, aby dostáli svému úkolu.

Když už se musíme spoléhati na mladší Sokoly, hledme tedy ty nejpilnější odměňovati nějakým způsobem ať již uznáním, neb nějakou knihou, aneb čímkoliv, co by na cvičence působilo a jej k další práci pobádalo. Až vyspějeme tak daleko, že sami uznáme čím nám jsou sokolské sbory, pak nám nebude třeba žádných pobídek, žádných odměn, uznání, pak to budeme konati s pravým úmyslem a přijmeme to za svou povinnost.

Výkonný výbor měl by dáti raziti při každých závodech cvičebních peníze památní s patričním věnováním a rozdati tyto každému z účastníků cvičenců. Výloha s tím byla by malá a Sokolům bylo by to dobrou upomínkou v letech pozdějších.

Jsem přesvědčen, že se něco podobného při některých významnějších slavnostech v Čechách děje, což jest dosti praktické, neboť tím se stávají podobné slavnosti všeobecnějšími a vzpomínka na ně trvalejší, když každý účastník si přinese jakýsi příležitostný peníz památný.

V našem Sokolstvu dá se mnoho zlepšiti, dá se mnoho napravit, jenom jest třeba pevné vůle a vytrvalosti a ostatní již se pak dostaví samo sebou.

Jinou příčinou ochablosti mezi námi jest bycicle. Není snad Sokola, aby neměl bycicle a proto věnuje veškeren čas projíždkám a cvičení zanedbává; dále football a jiné sporty, které členy více poutají nežli pravidelný tělocvik. Avšak to vše opětně vymizí, až se pozná, že jízda na kole spíše škodí nežli prospívá.

Mým vřelým přáním jest, abychom se opětně vzpružili k účinnější práci, jako jsme dříve činili a poznáme, že snahy naše budou náležitě oceněny.

Na zdar! J o s . L . V o b o r s k ý .

Sokol Americký.

— Letos připadají závody župy Západní a župy Střední. Tyto mají býti v Milwaukee, ony v Omaze v době sjezdu N. J. S.

— Po dlouhé době dává Sokol Slovanská Lípa o sobě věděti svým dopisovatelem Sok. Šprocem. Z toho, co o sboru tom se dovídáme, dá se souditi, že konečně v něm i ti nejzatvrzejší nahlédli, že není možno nákladem přes 100,000 dollarů postaviti velikou síň a divadlo na pěti stavebních letech, neboť dá jeden ze svých pěti lotů do výhry. Dojde snad tedy jednou přece k tomu, k čemu před několika roky jsme radili. Však co bylo a bude ještě marně vyházeno, než strážlivá rozvaha zvítězí?

— K veliké radosti naší ujímá se u sboru pořádati cvičení žactva ve dne na místě večer. Přece tedy nějaký krok k lepšímu!

— Sokol J. L. Voborský nařiká na nedostatek dospělejšího žactva v našich tělocvičnách, z něhož mohli bychom si vychovati pilné Sokoly. Nám kdys bývalo cvičení tak milým, že k vůli němu opustili jsme vše jiné i nebyli bychom vyuechali jediného. Teď mládež má v letě radši bicykl a v zimě zaleze raději do všelijakých podzemních děr, kde pěstuje chlast, karty a jiné věci, dle jejího přesvědčení tělocviků užitečnější. Však ne mládeži dáváme vinu, ale více těm starým, kteří nedovedli a nedovedou ji vychovati. Z těch nečetných mladíků, kteří zabloudí do našich tělocvičen, jistě že málokterý se zvlčí, neboť naučí se mezi námi špatnosti se vystříhati. I mnohý z našich starších Sokolů nepostaral se o to, aby synové jeho vstoupili v naše řady, za to pozdě želi své nevšímavosti a netečnosti, když na místě radosti dočkal se teď na poirštělých potomcích žalu.

— Mnozí domnívají se, že by sokolské sbory zmohutněly, kdyby zavedena u nich byla podpora. Někteří jsou náhledu opačného. My pravíme, že nyní skorem u

všech sborů podpora jest zavedena, že by však vhodno bylo ji upravit. Dnes mnohý sbor podporu po zemřelém svém členu dědicům vyplácí, však nikdy jediného centu přímo na ni neobdržel. Tím se stává, že za něj častěji ze sborové pokladny vydá se více jeho dědicům, než on za života svého tam vložil. A přece se všeobecně skorem a často opakuje mnohými, že platí do sokolského sboru na „nie“, že z toho ničeho nemají. Po jejich smrti však dědicové nikdy neopomenou to „nie“ brzy si vyzvednouti. Není třeba ze sborů sokolských učiniti spolky podpůrné zavedením nějaké vysoké podpory úmrtní, však bude jistě prospěšno dosavadní různou podporu upravit. V každém sboru měli by teď již o otázce té pojednati, neboť doba sjezdu se blíží.

— Takový celek, jakým jest Sokolstvo, nemožno jinak zlepšiti, než zlepšením jednotlivců, kteří je tvoří. Snaž se každý z nás býti lepším a brzy bude Sokolstvo celé na výši nebývalé. Práce několika jen jednotlivců, byť ta nejhorlivější, ničí se netečností mass.

— Po zkušenostech s Národním Výborem a s Českou Lígou přimlouváme se u všech Sokolů, kteří mohou, aby přispěli svou hřívnou k podpoře národního boje ve vlasti naší vedeného. Podrobnosti o novém spolku utvořeném v Chicagu, který obral si za úkol přispěvky pro zmíněný účel sbírat, každý jistě se již dočetl.

— Kdo po dvacet roků náležel nepřetržitě k sokolskému sboru, jest zbaven povinnosti platiti přispěvky i ponechána mu všechna práva členská. Myslíme, že sbor, který na takovém vysloužilém členovi vymáhá, by zaplatil pokutu pro neplnění povinností, již člen takový nemá, není v právu.

— Kdyby bylo mezi námi méně těch, kteří velice rádi o Sokolství mluví a řeční, třeba neuměli ani správného slova pronést, za to však více těch, kteří mnoho nemluví ale více pracují, pak bychom dnes byli mnohem dále. Jak těší nás, kdy dočítáme se, že milý náš starosta N. J. S., Alois Wokal pilně cvičí Sokolky i že syn jeho, Sokol Eduard Wokal, jest mu výpomocným cvičitelem. Škoda, že takových pracovníků pilných a vydatných, při tom tichých a skromných jako A. Wokal máme tak málo, za to však těch, kteří jen ústy o Sokolství hovoří, při tom však jen na kapsu svou pamatují, mnohem, mnohem více, tak že z nich ani žádného si netroufáme jmenem tuto uvést, abychom si všechny ostatní nepohněvali. Vsaň již tu a tam přece počínají rozeznávati plevu od zrní. Někde, žel, příliš pozdě.

— V tomto čísle jest více než obyčejně dopisů a to velmi zajímavých. Těšíme se z toho velmi a jsme přesvědčeni, že s námi těší se rovněž každý, kdo list tento čte. Jest třeba, abychom o sobě na vzájem trochu více se dovídali.

— Sokolská Jednota Blesk v Baltimore zvolila v prosincové schůzi 1897 následující úředníky pro b. r. 1898: Starosta V. E. Hirshauer, náměstek Antonín Mareš, taj. Karel Neuman, účetní Karel Masopust, pokladník Jan Moravec, jednatel Frank Štětka ml., náčelník Antonín Stiegler, knihovník Josef Runge, domácí správce Karel Kvíčala.

— T. J. Sokol „Chicago“ zvolila sobě pro příští půl roku následující úředníky: Starosta V. Sedlák, námě-

stek L. Kaboň, účetní T. Novotný, tajemník J. Plaček, pokladník V. Fischer, náčelník Fr. Novotný, podnáčelník E. Altera, cvičitel Jan Jiroušek, výbor majetku Jan Juřena, Alois Susmilich a Jos. Punčochář. — Z m ě n a s c h ů z í : T. J. Sokol Chicago odbývá svoje pravidelné schůze každé 1. a 3. úterý v měsíci, (místo každý 1. a 3. čtvrtek.)

O tělocviku dospělých s hlediště lékařského.

(L'exercice chez les adultes.)

Napsal Dr. Fernand Lagrange, laurent akademie věd a medicíny, lékař porodní ve Vichy.
(Přeložil Dr. Hovorka.)
(Pokračování.)

Ve všech přirozených pohybech uvádíme v činnost pojednou množství svalů a pracujeme svaly, které jsou velice vzdáleny od místa, kde se práce soustřeďuje (Physiologie de exercices du corp: les mouvements). Toto přidržení skupiny svalů vzdálených od místa, v němž se práce soustřeďuje, ke skupině hlavní, jmenuje fisiologie součinností.

Příroda vždy pracuje součinností, čehož důkazem jest, že pohyb údu vzdáleného od bolavého místa, jež máme někde na těle, ozývá se v tomto bolavém místě. Jsou-li bedra obolena houserem (lumbago), stává se nám, že i zvednutí břemena rukama jest spojeno s bolestí, ač bedra nezdají se míti účast v práci rukou. A vzbudí-li se tímto pohybem bolest v bederních svaích, jest to tím, že bederní svaly jaksi z pudu se přidružily k práci proti naší vůli.

Hry směřují vždy „k rozdělení práce“ mezi množství svalů, což jest důsledek jich povahy jakožto přirozených cvičení. Majíce původ svůj ve výkonech z pudu, jež vázány jsou jen methodou a určitými pravidly, jeví všechny povahu zmínky hodnou, že nutí lidské tělo k vykonávání veliké práce a při tom vyžadují veliké námahy. Pravda tato vysvitne jasněji, až vyložíme podrobně způsob vykonávání nějaké typické hry, na př. hry zvané „paume“. Zeela jiný jest poměr při pohybech přijatých tělocvikem v užším smyslu. Tyto pohyby nesměřují k vyhledávání přidružujících se svalů, což jsme jmenovali součinností, nýbrž ony naopak se tomu vyhýbají. Člověk, který šplhá po laně silou paží, a k práci těchto nepřidružuje práci nohou, potlačuje součinnost a zvětšuje svou námahu, ale práci při tom nerozmnožuje, neboť práce jest násobek jeho tělesné tíže násobené výší, do které vyšplhal.

Jest tedy vlastností her, že ukládají lidskému tělu mnoho práce, ale malou námahu. A při cvičení zdravotní věci není námaha, nýbrž práce. Čím více práce vykonáváme, tím více oživujeme veliké výkony životní, zvláště pak dýchání a oběh krevní; ale stávají-li se tyto dva veliké výkony prací činnějšími, tu námaha naproti tomu jim překáží. Již dříve jsme zkoumali mechanismus, jímž plíce, srdce a velké cévy krevní kladou odpor proti každé přílišné námaze. Námáhejme se zvednouti velice těžké břímě, nebo zlomiti rukama velmi silnou hůl, tu cítíme, jak hrudní a břišní svaly tuhnou a násilně tísní plíce a veliké cévy krevní. Dýchání se přerušuje, krev teče zpět do žil, což lze poznati ze zduření jich na krku a na čele. Tento mocný tlak, jsou-li stěny tepen, jak

tomu jest u starců, křehké, jest skoro vždy spojen s velkým nebezpečenstvím.

Hry nesměřují k zvláštnímu cvičení některé skupiny svalů té neb oné části těla. Jich místní účinek jest obyčejně málo vyřčen, kdežto povšechné účinky jsou vždy znatelný. Ony působí na celek těla množstvím veškeré práce, již vyžadují a v níž jsou obyčejně účastněny současně trup i údý.

Tělocvik nahrazuje cvičení pudové cvičením, jež jest řízeno učitelem. Postup cvičení tělocvičných liší se naprosto od cvičení pudových. Jimi hledí se práce soustřediti v určité skupině svalů. Že přece na konec všem částem těla dostává se podílu na cvičení, to děje se postupným soustřeďováním práce, aniž byly současně tyto části v činnost uvedeny.

Methodické soustřeďování práce v té neb oné krajině těla dovoluje tělocvikovi v užším smyslu sesílití námahu více než v přirozených cvičeních. V těchto a ve hrách, jež jsou takoruka jich obrazem, účastní se výkonů více údů zároveň, a pomoc, již si vzájemně poskytují, zmenšuje práci jednotlivého. V tělocvikovi ten neb onen úd může se soustavně ze cvičení vyloučiti, aby se zvětšila námaha těch, jimž obyčejně onen pomáhá. Tak na př. potlačuje se pomoc nohou při výkonu „šplhání“; že pak zvedání těla zůstává se samotným rukám, vyžaduje se na pažích mnohem větší námahy, než jí vyžaduje šplhání přirozené. Naproti tomu zase, osamotníme-li jednu skupinu svalovou od druhých a odvrátíme-li ji takoruka od přirozeného určení, můžeme jí uložití pohyb vyžadující menší námahy než pohyb, jež zvykla vykonávati. Tak tomu jest ve švédském tělocvikovi, který ukládá nohám cvičení vyžadující menší námahy, než jakou vyžaduje jich přirozené cvičení, totiž chůze.

Hry a tělocvik jsou dvě metody, z nichž každá má své zdravotní přednosti a vady a své požadavky. Methodický tělocvik má za pravidlo soustřediti námahu v omezenou skupinu svalovou, jest více s to než hry, aby vyvolal místní účinky cvičení, poněvadž tím, že vyžaduje pouze částečné námahy, umožňuje dáti zamýšleným svalům jich veškerou sílu. Ve hrách z toho důvodu, že se při nich rozdělí námaha mezi všechny svaly, nemůže se vyžadovati na každém svalu veškerá síla, již jest schopen, nemá-li se dospěti k takovému množství práce, jež by se silně pocítila ve velikých výkonech životních. Kdyby na př. při cvičení veslařském, které jest typem her atletických a v kterém všechny svaly těla současně vstupují v činnost, užil člověk svých svalů se vši silou, již každý z nich jest schopen, tu by byl souhrn veškeré práce ohromný. Jakýsi americký autor učinil tento rozpočet: silný veslař, užije-li veškeré síly, již jest schopen, vykoná stejné množství mechanické práce, jaké by vykonalo v témže čase sedm dělníků nakládajících lopatou písek do vagonu. Proto celková námaha veslaře musí míti nutně krátké trvání a nemůže se prodloužiti přes to, co veslaři zovou v tempu „zabrat“, t. j. ne více než dvě nebo tři vteřiny.

Vůbec rozmanitými obdobami her tím, že se cvičení účastní veliký počet svalů, může se dosáhnouti bez všeliké jich námahy pozoruhodného souhrnu práce. Důraz povšechných účinků cvičení jest v přímém poměru se silou vyvozenou svalem pracujícím.

I nejnamáhavější hry nevyžadují obyčejně námahy jdoucí až do krajnosti sil aneb při nejmenším jest tato výstřední námaha takoruka fakultativní, t. j. zůstavena počinání hráčovu. Člověk může na př. běžeti neb veslovati se vši rychlostí, již jeho nohy, jeho paže jsou schopny, ale běh právě tak jako veslování nevyžadují samy sebou značné námahy, ježto připouštějí velmi rozmanité stupně intensity. Naproti tomu některé tělocvičné pohyby na nářadí vyžadují účast vši síly některých svalů, ba v některých případech i síly větší než jest ona, již svaly jsou přirozeně nadány, neboť jest třeba cvičiti určitou dobu dní nebo neděl, než se dosáhne schopnosti vykonávati některé pohyby paží, jakými jsou na př. vzepření, přemety atd.

Hry směřují k vyvození pohybů, jichž se účastní celé tělo, a zaměstnávají veliké množství svalů ne postupně, jak tomu jest při tělocvikovi, nýbrž současně. Z toho, že celé tělo cvičí, a z přidružení velikého množství svalů k práci vyplývá rozdělení práce a důsledně zmenšení námahy uložené každému jednotlivému svalu, a proto, jak jsme právě řekli, vykoná se mnoho práce s malou námahou, což se jeví vzhledem k fyziologickému účinku velice vyřčenými účinky povšechnými a velice mírnými účinky místními.

Záleží na tom, než počneme rozbíratí podrobnosti cvičení, abychom přesně vytkli povahu dvou kategorií výsledků, o nichž jsme mluvili, a rozeznávali, v čem tkví místní a povšechné účinky cvičení.

Místní účinky jeví se v té krajině, jež pracovala: na pažích na př. při cvičení činkami. Povšechné účinky cvičení vyvolávají se v části, kde hlavně námaha se soustřeďovala, a postihují veškeré tělo. Proto běh, ač jest to vlastně cvičení nohou, vyvozuje velmi silný účinek na srdce a plíce a přivodí spolu pot a zahrátí veškerého těla.

Účinky cvičení povšechné — jest to označení správné, ježto postihují bez výjimky všechna ústrojí — uvádějí v činnost všechny výkony a pocíťují se v nejvnitřnějších dějích výživy. Ony jsou výsledkem jakéhosi druhu „puštění v chod lidského stroje,“ jehož všechny části se zachvívají, abychom tak řekli, současně jakmile jedna z nich vlivem svalové práce pocíťuje silný a trvalý náraz.

Snažíme-li se dosíci povšechných účinků, jsme jisti, že z toho vzejde výhoda všem ústrojím, aniž musíme mířiti na některé z nich zvlášť. Naproti tomu zase, zužitkující místních účinků můžeme v některých případech přímo působiti na omezenou krajinu těla nebo na určité ústrojí, aniž přivodíme veškerému tělu vzrušení, jehož se varovati jest třeba.

Rozumným výběrem cvičení, která účinky práce soustřeďují, a cvičeními, která je činí povšechnými, můžeme buď šetřiti celek organismu takoruka osamotněním jednoho ústrojí, nebo postihnouti jedno ústrojí, aniž na ně přímo míříme, působením na celek organismu. Lékař na příklad užitím povšechných účinků chůze dodělá se podivuhodných výsledků v léčbě nemoci zažívacího ústrojí; a naopak zase u osob seslabených zažívacími poruchami až do stupně, že se nemohou dlouho procházeti, může sesílití celý organismus přímým působením na střeva a žaludek. (Pokr.)

Několik časových otázek tělocvičných.

Od Dra. Med. F. A. Schmidta v Bonnu.

(Pokračování.)

II. Vzdělání svalstva.

Ze starověku dochovala se nám pověst o vynikající siláckém výkonu Milona z Krotony, že byl s to, aby unesl vola na svých plecích. K tomu byla připojena poznámka — není mi známo, kdo byl její původce ve starém či v novém věku — že dosáhnouti takové síly nosné jest vlastně lehká věc. Je jen třeba, aby se někdo do věci pustil a počal své cvičení s teletem nově narozeným. Kdyby je každodenně nosil na svých zádech a pokračoval v tomto cvičení docela pravidelně, postupoval by přibýtkem jeho svalové síly stejnoměrně se vzděláním a přibýtkem váhy telete a on by konečně nejednodušším způsobem dospěl k tomu, že by mohl nositi celého vola. Škoda, že tohoto pokusu s volem dosud ještě nikdo s výsledkem nevykonal — byl to as jedině onen Milon z Krotony sám. Ale následovník nenašel a také žádných nenajde.

Neboť pokus není tak nepochybný. Není dojista správné, že svaly stálým cvičením přibírají do nekonečna na objemu a na síle. Naopak každý ví, že pravidelné cvičení tělesné působí, že přírůstek jeho síly jde jen k jisté mezi a po té ustane. Tato mez jest dle tělesné vloh různá, začasť docela skrovná. Je to taková mez, již možno dosíci a již možno uchovati při obyčejném způsobu života a mírném steinoměrném cvičení. Jest možno sice výkonnou schopnost ještě více zvýšiti, ale lze toho docíliti jen pomíjejicně při zvláštním způsobu života a nadobyčejném cvičení — při trainirování — s návratem však k obyčejnému způsobu života toto zvýšení ihned opět se ztrácí. Athlét, který si získal nadobyčejnými výkony názevu mistra, není naprosto s to, aby tyto výkony v každé době opakoval. Nikoliv, střední míra jeho výkonné schopnosti jest často velice nepatrná. Jemu je nutno vždy z novu zase podrobiti se po dlouhý čas namáhavému trainirování, chce-li ještě jednou provésti silácké své kousky dříve dokázané. Konečně s rostoucím věkem se to také ani nezdaří.

Můžeme tudíž říci, že sval pravidelným cvičením může růsti a přibírat na schopnosti k výkonu až k jisté mezi, ale že tato mez je rozličná dle toho, byl-li docílen zisk výše síly téměř trvalé nebo pouze pomíjející. V prvním případě jde o plný rozvoj přirozených vloh, který zůstává v rovnováze s ostatními výkony a činnostmi tělesných ústrojů. V druhém běží o jednostranné zvýšení, o athlétské vypěstění výkonů jistých ústrojů, jež však je možné pouze na újm a škodu výkonů jiných ústrojů. Athlétské vypěstování svalstva k nejvyšším výkonům siláckým zmenšuje na př. jemný cit svalový, obratnost a pohyblivost údů, zkracuje činnost plic a srdce, umenšuje práci mysli. Jednostranná athlétika jest nepřítelkyně rovnoměrného výcviku všech sil těla i ducha.

Ale teď třeba též značně omeziti větu, že cvičení podporuje vzrůst svalů. Dokonce ne každý způsob svalového cvičení a svalové činnosti dovoluje svalů prostě vzrůstat a přijímati na objemu. Vlastní naše svaly dýchací, bránice a svaly mezižeberní, pracují právě tak, jako srdce ustavičně od hodiny zrození, aniž přibývá těmto svalům — nehledě k přirozenému vzrůstu s tělesným rozvojem stejně postupujícímu — neustále vláken. Naprosto ne, jenom neobvyklé výkony, jaké těmto svalům se přičítají, na př. při běhu, veslování a stoupání na hory, jsou s to, aby stupňovaly jejich sílu nad obyčejnou míru, aby zvýšily jejich schopnost k výkonu. Naproti tomu mají tyto svaly jednu přednost přede všemi jinými svaly těla: neumdlévají nikdy v tom stupni, aby bylo nutno jejich činnost přerušiti. I po nejrychlejších běhu činí srdce po několika vteřin, ba i minut, malé, často i nepravidelné údery, občas se úder srdeční i vynechá; po nejrychlejších veslování stoupne dušnost na krátkou chvíli na výši obavu vzbuzující — ale brzy na to pracuje srdce a dýchací svaly opětně pravidelně v obvyklém chodu. Tyto svaly „nemají času k únavě“.

Pohlédneme-li na únavnost svalů samovolných, tu ukážou se také značné rozdíly. Provede-li sval nejvyšší výkon síly, byť i krátkého trvání, při němž všechna jeho vlákna z největšího napjetí se stáhnou do největšího skrácení, zemdlí sval okamžitě. Po takovémto nejvyšším výkonu síly může sval nabýti za krátkého odpočinku opět síly k opakování, ale konečně práci odepré. Kdo vzepře centovou činku do vzpažení, může tento

silácký kousek několikráte snad opřítovati, ale potom je hotov: sval už nemůže a nabude opět své síly teprve po delším odpočinku.

Jinak, provádí-li sval výkon nepatrnější nebo nanejvýše prostřední a nevymáhá-li tento výkon stálého stahu svalového, nýbrž opakuje-li se pokud možno ve stejném řném sledu za stálého střídání krátké činnosti a krátkého klidu. Tu ukazují se podobné zjevy jako při srdeci a svalectech dýchacích: t. j. v takovéto činnosti může se, byť i na stále, tož přece u porovnání s oněmi výkony síly nepoměrně dlouho pokračovati bez únavy a dosahuje se takto daleko většího množství práce, nežli bylo možno oněmi výkony síly.

Abychom se opět vrátili k jinochu s břemenem 60 kg: vyleze-li s takovým břemenem za těžkého oddychování jednou a snad i dvakrát na schody až k půdě, tu už více nemůže, „jest hotov“. Ale nese-li pokaždé jen 5 kg, běhá po celé půdně na schody a se schodou a donese několikráte nahoru břemeno, jež ho dříve ihned vysílilo, když je chtěl najednou uvléci.

Je tudíž vzhledem k unavitelnosti velice ostrý rozdíl v tom, zda-li některý sval ovládá určité množství práce tím způsobem, že ji vykonává najednou nebo v několika oddělech pokaždé s úplným vynaložením výdajné síly všech svých vláken, anebo rozkládá souhrn práce ve velmi četné malé výkony, k nimž potřebuje pokaždé jen nepatrné části své síly a k nimž může užiti jen mírného stahu. V prvním případě zemdlí sval brzy až k vysilení, v druhém ukazuje sotva známky únavy a může totéž množství práce ještě opakovati.

Naše srdce, malý sval vážící dvě třetiny libry, vykonává dle výpočtů Zuntzových při každém stahu úhrnnou práci 0.12 kilogrametrů. To činí při 75 tepech v minutě 75x0.12=9 kgm, a v hodině 60x9=720 kgm, za celý pak den 720x24=17.280 kgm! Srdce tudíž vykoná za hodinu práci, již se může vyzvednouti 720 kg do výše 1 m, nebo již se může činka 72 kg těžká vyzvednouti desetkrát do výše 1 m.

Muž 75 kg těžký, který stoupá na vrchy, může slézt za den při dobré cestě o středním stoupání výšku 4000 m. Je to tedy samo o sobě výkon 75x4000=300.000 kgm. A co jest naproti tomu zvednutí činku 50 kg 25krát do výše 2 m, t. j. vykonati práci 50x2x25=2500 kgm? A přece by to byl více než vynikající silácký výkon, který by vysílil i nejsilnějšího athléta a borce a znavil by jeho paže až k naprostému nedostatku síly!

Naše svaly jsou tudíž daleko schopnější k výkonům vytrvalým opětující mnohokrát práci proti nejvyšší jejich síle nepatrnou, nežli k výkonům siláckým, jež požadují najednou nejvyšší síly svalů.

Přihlédneme-li teď k účinkům na vzdělání svalstva při obou těchto způsobech práce: při největším výkonu síly a při výkonu malém, z nichž prvý proveden byl jednou nebo jenom několikráte, druhý opakován byl po dlouho kdo ví jak mnohokrát, ukáže se nám rozdíl do očí bijící, který vidáme každodenně na našich cvičištích i v obecném životě: svaly, jichž často se používá k mocným výkonům siláckým, rostou značně co do objemu i co do síly, až k určité mezi, jak výše poznamenáno.

Naproti tomu svaly, jež neprovádějí výkonů siláckých, nýbrž často výkony vytrvalé, nerostou a zůstávají tak tenké jako dřívě. Ale stávají se schopnějšími vždy k vytrvalejším výkonům. Bylo již často připomenuto, že staří horolezci nemají nijak obrovitých stehů a lýtek, naopak mají nohy štíhlé. Horští národové, jako Abessynci—Mosso na to nedávno poukázal a prorockým znakem ještě před nešťastím svých krajanů u Ady kladl důraz na vynikající způsobilost abessynských bojovníků k pochodům a k manévrování — mají taktéž lýtko nápadně tenká.

K vytrvalým výkonům při pochodu a stoupání na hory není právě potřebí noh se svaly athlétsky vyvinutými. Neboť při každém kroku za běhu, stoupání nebo chůze jest vždycky práce jenom nepatrná. Ale tyto tenké svaly osvojily si něco jiného, čeho nenabýly svaly athlétskými výkony siláckého tělocviku sesílené a stultělé: jest to schopnost nezemdlíti tak brzy. Necvičený běžec na př. dorazí k cíli úplně bez dechu, a — pro únavu srdce — jako smrtí bledý. Běžec vycvičený sotva ukazuje podobné zjevy anebo jen v nepatrné míře. Jemu se nenahromadí při běhu v krvi a v plicích hned takové množství kyslíčnicku uhlíčitého, že k jeho odstranění

dech nemá síly a že nastoupí dušnost. Neboť jeho svaly jsou vyvíjeny k vytrvalé práci, jsou „trainované“. Ziskaly tudíž cennou vlastnost. Samotným evičením síly nabýti jí nelze.

Mítí trainované svaly v tomto vědeckém smyslu nemá se sportem co činiti. Vizte na př. vyzáběho krejčího, který sedí u svého stolu a hodinu za hodinou vytahuje při šití nit tenkými svými ručičkami. Námaha na pohled nepatrná. A teď přiveďte někdy nějakého vzpírače činek, s obrovitým svaem dvouhlavým a rukama daleko silnějšíma, posaďte ho také ke stolu a přikažte mu stejným způsobem šití a vytahovati neustále nit. Ach, jak brzo zemdlí tomu „silnému borci“ herkulské paže a budou jej hanebně boleti, není-li náhodou svým povoláním zvyklý na takovou „lehkou“ práci dlouho trvající! Ano, tenký krejčí dokáže přece něco docela jiného! Těžkých činek ovšem nedovede vzpírati zase on. Ale to by mu také při jeho povolání málo prospělo k dobrému bytí.

Máme tedy dva rozdílné způsoby evičení svalového: evičení, jehož cílem jest práce silácká, a evičení, jehož cílem jest práce vytrvalá. Prvý způsob uschopňuje sval ku zvláštním ojedinelým zdatným výkonům, síli jej a stlascuje; druhý uschopňuje k práci lehčí, ale po dlouhou dobu prováděné, jež se může sčítati na velmi veliké souhrny práce — a zůstává bez značnější působnosti na vzrůst svalové hmoty. Naproti tomu má častá vytrvalá práce proti úsilné práci obzvláštní účinek na pohody v činném svalu a to tak, že sval se méně unavuje a že pracuje s výměnou látek nepoměrně menší, tedy že pracuje šetrněji. Tato věc jest patřičnými pokusy nad pochybnost zjištěna — jest potvrzena dobrými pozorovateli, ale také i zkušeností.

Možno se ovšem píti o to, je-li lépe mítí velmi silné svaly nebo svaly vytrvalé. Na všechn způsob nijak se nedostavuje vytrvalost se silou sama sebou — toto mínění bylo by úplně klamné! — nýbrž chce býti zvláště vycvičena a natyta. — Způsob pěstování evičení tělesných, který se obmezuje na dvě či na tři hodiny v týdn, přináší již s sebou, že se dává přednost evičením síly a obratnosti, jež jsou krátkého trvání. Tak jest tomu zejména při evičeních na nářadí. Ale správná evičení tělesná, v š e s t r a n n ě uspořádaná, nemohu se obejít bez eviků vytrvalosti. Ano, eviky vytrvalosti a rychlosti mají evičební hodnotu pro vývoj důležitých ústrojů životních, pro zachování a upevnění zdraví, čehož se evikům síly a obratnosti nedostává.

Nechceme ovšem těchto evičení pohřešovati, ale je nutno, aby se k nim v příslušné míře řadila evičení, jež působí na rychlost a vytrvalost. Bráti za základ evičení tělesných klouby a jich pohyblivost beze zřetele na hlediska pro činnosti životní a pro rovnoměrný jich výevik daleko důležitější, byla nešťastná jednostrannost, zneužívání životních zákonů. Starý Jahn ukázal tu, jako tak často, správný rozhled, když mluvil pohrdlivě o pouhém „umění pohybu“.

Neposkytujeme naší mládeži a našemu lidu pohyb tělocvik svalů kostry a tělocvik nervů, jimiž se v pohyb uvádějí, nýbrž tělocvik, který povzbuzuje stejnou měrou všechna ústrojí těla lidského, který vycvičuje k plné schopnosti k výkonům, který zaručuje plnou sílu všech činností životních, svěžest, zdravot a vzdornost za všech životních okolností. (Pokrač.)

Ze župy Západní.

Zápis žup. výboru ze dne 18. ledna 1898. — Schůzi zahájil a vedl starosta br. Kment, za přítomnosti všech členů výboru. Zápis o schůzi minulé čten a přijat bez opravy. Přikročeno k čtení dopisů následujících jednot: Z Clarkson, Humboldt (dva), Bruno, Wilber, Crete, Linwood, Abie (dva), Prague, Wilson, Karel Jonáš a Milligan. Dále čten a přijat dopis br. Vác. K. Trisky, v kterémž oznamuje a přijímá svoje zvolení co župní náčelník župy Západní. Zároveň jeho přepis vše přijat a schválen. Dán návrh a přijat, by bratru Vác. K. Triskovi bylo vyhověno, načež prohlášen a přijat co nově zvolený župní náčelník. — Čten dopis od jednoty st. Louiské a přijat. V něm viní se ústřední výbor z netečnosti k jejich jednotě a nevyhovění jejich požadavkům. Ústřední výbor rozhodně odmítá dátku st. Louiské jednoty, jelikož není oprávněna.

Návrh dán a přijat, by oznámeno župnímu náčelníku, aby uvědomil všechny náčelníky a evičitele v župě a vyhlásil je ku vypracování návrhu na prostná evičení ku příštím župním závodům.

Pro župní závody hlasováno následovně:

Těl. Jed. Sokol Clarkson pro město Omaha.

„ „ Humboldt pro město Omaha.

„ „ Wilber pro město Omaha.

„ „ Crete pro město Omaha.

„ „ Linwood pro město Omaha.

„ „ Karel Jonáš Wilson, pro město Omaha.

„ „ Omaha pro město Omaha.

„ „ Milligan pro město St. Louis.

„ „ Prague pro město Cedar Rapids.

Město Omaha obdrželo dosud 7 hlasů, St. Louis 1 a Cedar Rapids 1 hlas. Poplatek župní zaslala jednota Humboldt za 2. 3. a 4. čtvrtletí 1897, \$2,10. Schůze odročena na příští úterý, dne 25. ledna. V. J. Šebek, zap.

Z odročené schůze dne 18. ledna '98. — Schůzi zahájil a vedl starosta br. Kment. Jelikož schůze v den 25. ledna odbyvána nebyla, svolána na dnešní den 30. ledna. Čteny dopisy od jednot Wilson, Abie a Clarkson. Pojednání o dopise jednoty Humboldt ponecháno do příští schůze. Bratr zapisovatel podává výroční zprávu, která přijata a sledována v pořádku. Činovníci ústředního výboru zvoleni následovně: Br. A. Kment starosta, Vác. J. Šebek zap., Jan Mathauser pokladník, Vác. K. Triska náčelník, Jan H. Brt a Ferd. Engelthaler podnáčelník; další členové výboru Rud. Havelka a Vác. Raba.

Těl. Jed. Sokol z Abie oznamuje výsledek volby pro župní závody a navrhuje město Omaha.

Zpráva tajemníka o Západní Župě Sokolské za rok 1897.

Během posledního roku vzrostla župa o tři nové jednoty a sice: Těl. Jed. Sokol v Prague, Neb., Těl. Jed. Sokol v Abie, Neb. a Těl. Jed. Sokol Karel Jonáš, Wilson, Kansas.

Příjem za rok 1897.

Těl. Jednota Sokol Omaha	\$9 85
„ „ Crete	4.50
„ „ St. Louis	15.10
„ „ South Omaha	2.90
„ „ Milligan	2.20
„ „ Linwood	1.30
„ „ Tyrš, Cedar Rapids	24.00
„ „ Komenský	5.40
„ „ Český Lev	2.40
„ „ Bruno	3.00
„ „ Jiří Poděbrad	1.25

Celkem.....\$71.90

Hotovost z minulého roku.....51.71

Celkem.....\$123.61

Vydání za rok 1897:

Za poštovné	.50
Plat jednateli	\$5.00
Jízdné župnímu náčelníkovi	4.60
Za psací papír	3.00
Za cestu do Prague A. Kmentovi	1.80
Za poštovné	1.00

Celkem.....\$15.90

Příjem.....\$123.61

Vydání.....15.90

Hotovost u pokladníka.....\$107.71

V. J. Šebek, taj.

Upozornění.

Tímto upozorňuji všechny br. náčelníky a evičitele župy Západní, by se řídili dle stanov a vypracovali prostná evičení ku příštím závodům letošního roku. Br. náčelníci jsou dále žádáni, by vždy každé tři měsíce zaslali zprávu o evičení svého sboru co nejdříve, tak bych též já mohl konat svoji povinnost. Na zdar!

Vác. K. Triska, župní náč.

1911 Geyer Ave., St. Louis, Mo.

Ze župy Střední.

Milwaukee, únor 1898. Schůze župy Střední v Č. A. Sini. Do schůze sešli se veškerí zástupcové župy. Schůze otevřena starostou župy, Sokolem J. Zahofikem. Pojednáno bylo následovně:

1. Úvaha činnosti župy za poslední rok co následek velké nečinnosti sborů sdružených. Uzavřeno povzbuditi jednoty ku větší činnosti.

2. Poněvač se na konci měsíce června koná v Milwaukee velká slavnost zvaná "Český den", zároveň na oslavu jubilea státu Wisconsin a veškeré spolky české pracují ve prospěch toho, a župa jako ústřední činitel sborů sokolských nejen ve státu Wisconsin, ale i sousedních států, uznává veliký prospěch pro věc sokolskou, který tímto zvaným českým dnem vzejíti může, uzavřela účinkovat zároveň s výborem spolků a zde při příležitosti této odbyti veřejné cvičení a zároveň sjezd poradní v župě Střední jednot zastoupených.

3. Uzavřeno výbor vyslati do společného výboru.

4. Poněvač lhůta župního náčelníka župy Střední vypršela Sokolu J. Štibrovi v Clevelandu, zvolen až do sjezdu Sokol Petr Straka co náčelník Střední župy a Sokol Jan Fryš ze Sokola Podlipný z Detroit, co podnáčelník župy Střední a Sokol Jan Zahofík na dále též co podnáčelník župy Střední.

5. Uzavřeno požádat náčelníky, by veškerou svou činnost rozvinuli ve prospěch věci sokolské.

6. Uzavřeno, odbyvat schůze každý 4. čtvrtek v měsíci, v Čes. Am. Sini.

Tím schůze ukončena. Na zdar! H. V r b a, zapis.

Náčelníci Jednot sdružených v župě Střední jsou žádáni, by v záležitostech sokolských se obrátili na župního náčelníka Sokola Petra Straku, č. 1317 Lloyd St., Milwaukee, Wis. a zároveň své úplné správné adresy tomuto zaslali. Na zdar!

H. V r b a, jedn.

Účetní zpráva Těl. Jed. Sokol v New Yorku,

od 1. ledna do 31. prosince r. 1897.

Za I. čtvrtletí.

Příjem.

Vstupné a příspěvky nových členů	\$21.00
Poplatky členů	690.90
Žáci a čekanci	70.35
Výkonný výbor	50.00
Dramatický odbor	275.00
Zábavní výbor	485.60
U pokladníka z min. roku	21.59
Celkem	\$1,614.44

Vydání:

Úředníkům a cvičitelům služné	\$122.50
Podpory v nemoci	279.71
Hudba a kočáry při dvou pohřbech	63.00
Výkonný výbor Nár. Jednoty Sokolské 4. čtvrtletí 1896	100.00
Odvedeno sboru důvěrníků	650.00
Různá vydání	332.15
Celkem	\$1,547.36

Příjem.....\$1,614.44
Vydání.....1,547.36

U pokladníka\$67.08

Za II. čtvrtletí.

Příjem:

Vstupné a příspěvky nových členů	\$26.05
Poplatky členů	883.20
Žáci a čekanci	75.45
Zábavní výbor	371.20
U pokladníka z min. čtvrtletí	67.08
Celkem	\$1,422.98

Vydání.

Náčelníkovi a cvičitelům služné	\$107.50
Podpory v nemoci	246.65
Hudba a kočáry při pohřbech	57.50
Výk. výbor Nár. Jed. Sok. za 1. čtvrtletí 1897	95.30
Župě Východní za 2. půlletí	45.00
Různá vydání	369.25
Za banket sboru důvěrníků	452.50

Celkem\$1,313.70

Příjem.....\$1,422.98

Vydání.....1,313.70

U pokladníka\$109.28

Za III. čtvrtletí.

Příjem.

Vstupné a příspěvky nových členů	\$18.00
Poplatky členů	921.05
Žáci a čekanci	57.25
Vracená půjčka spoř. výb.	25.00
U pokladníka z min. čtvrtletí	109.28

Celkem\$1,133.58

Vydání.

Odvedeno důvěrníkům	\$500.00
Podpora v nemoci	211.40
Hudba a kočáry při pohřbech	68.50
Výk. výbor Nár. Jed. Sok. za 2. čtvrtletí 1897	94.70
Služné cvičitelům	95.00
Různá vydání	174.76

Celkem\$1,144.36

Příjem.....\$1,133.58

Vydání.....1,144.36

Schodek\$10.78

Za IV. čtvrtletí.

Příjem.

Vstupné a příspěvky nových členů	\$21.00
Poplatky členů	878.85
Žáci a čekanci	47.65
Zábavní výbor	28.00

Celkem\$975.50

Vydání.

Schodek z min. čtvrtletí	\$10.78
Dary pro žáky o „koledě“	100.00
Výk. výbor Nár. Jed. Sok. za 3. čtvrtletí 1897	95.80
Podpora v nemoci	87.10
Úředníkům a cvičitelům služné	226.50
Různá vydání	135.00

Celkem\$655.18

Příjem.....\$975.50

Vydání.....655.18

U pokladníka\$320.32

Úhrnný příjem za rok\$4,970.14

Úhrnné vydání za rok 4,649.82

U pokladníka\$320.32

Ve vydání jest obsaženo \$1,150.00, odvedených sboru důvěrníků, a dále \$110.00 půjčky dramatickému a pěveckému odboru.

Jednota čítá 467 členů.

Na zdar!

Alois Bohdanecký, účetní.

Jevišťe

krásně zařízené, má na prodej Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisani. Bližší zprávy podá jednatel sboru.

DOPISY.

Chicago, 2. ledna. (Z Klatovského Sokola.) Ct. redakce Sokola Amer. — Z předu žádám za prominutí, že obsah tohoto dopisu jest věnován více věci vedle Sokolstva se pohybující, jež však se sokolskými snahami též úzce spojena jest, aneb aspoň Sokoly by sledována býti měla.

Dostalo se mi do rukou číslo Dělnických Listů ze dne 22. ledna b. r. kde na první stránce jest jednáno o snaze a nutnosti dělnického Sokolstva. Sokolové! Věřte, že krásné jest to povzbuzování svých spoludruhů k činnosti jak i my tak činíme (?) Však úzkoprsost ovládá nás asi zrovna tak jako sokolské sbory dělnické. Neboť jestli někdo pokročilejším se býti domnívá, aneb se pokročilým stavi, mělo by býti jeho povinností méně pokročilé uvědomovat a ne se jim nepřátelsky v cestu stavět. — Ony významné úkazy, které V. K. (tuším, že jest to V. Kudlata) podává, jsou pozoruhodné. Přečtěte úvahu onu a zajistě, že po přečtení přijdete k různému přemýšlení. V oněch "významných úkazech" se hlavně jedná o spojení se dělnického Sokolstva a jich samostatným orgánem, což je chvályhodné. Však ze stanoviska praktického jest to komedie s loutkami. Dělníci Sokolové honem se spojte, protože to Kudlata navrhuje!

A co asi má mít za význam následující výstraha v oněch "významných úkazech": "Jedině co zde přímo nevyhnutelným, je o b e z ř e t n o s t! Chraňte se starých koruptních živelů, by ty neokupovaly nový orgán Sokolstva a nezužitovali jej ve vlastní choutky! Toho budíme pamětlivi!"

Kdo vlastně jest míněn tím koruptním živlem? Jest to živel ze středu dělnického Sokolstva aneb ze středu indiferentních "těles?" Proč to není podáno přímo, když pisatel to tak upřímně smýšlí? Já v těch "významných úkazech" mnoho významného nevidím. Soustřeďovat síly do domácího kroužku jest taktika k zahození. Cheeš-li být kdo agitátorem, proč nejdeš neb nesetrváš v kruzích, kde jest pole k činnosti? Na zoraném poli jest snadno pěstovat to, co v té půdě roste, kdo se však na to obmezuje, je slaboch! Takový nemá práva nikomu vyčítat nečinnost v opravě společenských poměrů.

Otím a uznávám činnost Dělnického Sokola v Chicagu, jest to sbor dosud mladý, však svoji činností zastínil již mnohé staré zdejší sbory Sokolské, aspoň co se v některých ohledech morální činnosti týká. To dokazují jeho poučné-zábavné schůze poslední dobou jím pořádané. Pozorujme ale další činnost těch velkých "přátel" dělnické otázky: Ústřední jednota Českých Unii požádala Dělnický Sokol společně s "Družinou Nové Doby" o společné pořádání plesu, o výtěžek že by se pak — byl-li by jaký — vzájemně rozdělili. Ústřední jednota by byla zajistě svůj výtěžek věnovala ve prospěch listu "Pochodeň", Sokol ale "vysokomyslně" nabídku nepřijal — a následek — že Družina pak též odmítla. Tady to máme, napřed oni tak zvaní "radikálové" nadávají "unionistům" zpátečníků a když se s nimi oni "zpátečníci" chtějí spojit, by spojenými silami vzájemně k jednomu cíli pracovat mohli, tu páni radikálové "velkomyslně" odmítají. A k tomu si ještě nechají přezdívat "pokročilé dělnictvo!" Věřte, že kdyby jste váš patentní rozum částečně uskrovnili a zbavili se těch illusorních snů a chopili se práce nepokryté tam, kde jest toho nejvíce třeba, že byste mnohem více otázky dělnické prospěli než když ignorujete třídu, která není hned tak jak by se vám líbilo.

Jest takové jednání též solidární, na co se ve významných úkazech tak vroucně poukazuje? Či jest ústřední jednota českých unii pro vás sprostou? Miníte — vy novopečení radikálové, že jest správná taktika propagandy ignorovat mírnější neb méně uvědomlejší stranu? To se mýlite! A zdali byste v takovém smyslu uznávali vaši taktiku za správnou, pak byste museli být farizejci a pokrytci!

Upřímnému agitátoru musí být každý, sebe méně uvědomělý jednotlivec vítaným pro pokročilou otázku a tím vítanějším těleso více členů čítající. Časopis Pochodeň jest nejupřímnějším rádcem českoamerického dělnictva. A vy "radikálové" se nestydíte proti tomu listu pracovat? O jak smutná to vaše činnost v těchto případech.

Pan Kudlata již sobě též odlehčil výtkou českoamerickému Sokolstvu. Nemám ničeho proti tomu, ale každý kdo chce čistit jinde, měl by dříve se podívat není-li toho více třeba v jeho domově.

Abych se též zmínil o činnosti našeho sboru, to mnoho dosud chvalného podati nemohu. Co se s těmi poučné-zábavnými schůzemi stane, to dosud nevím. Podle některých členů toho mnoho asi nebude. Některým také Sokolům by byla milejší "kopaná" než podobné schůze. To prý přece něco vynes, ale tohle to prý že nic. To jsem slyšel od Sokola, který bydlí bližší školy Lad. Klácel a týž ještě posílá děti do sektářské nedělní školy, aby prý se lépe vzdělaly než jest on. V těch školách, tuším, že se toho asi mnoho nenaučí, vyjímaje náboženských hloupých zbytečností. — Jest to dosti smutné, že Sokol ještě dnes může dávat přednost škole sektářské před školou svobodomyšlnou. Takový zrovna potřebuje navštěvovat poučné schůze! Ale vždyť z toho neplyne "biznys", tak co je do toho!

M a s e k .

V Chicagu, dne 20. ledna 1898. — (Z T. J. Sokola Ty r š.) — Nepamatuji určitě jak dávno jest tomu co dopis z našeho sboru byl v Sokolu Am., však jsem jist, že tomu jest hodně dávno. Nebyl-li náš bratr dopisovatel příliš pohodlným, pak jistě že ochabla poněkud činnost byla příčinou, že nechtěl se s námi v orgánem našem chlubit.

Ať již tomu jakkoli, jisto jest, že v poslední době opět jsme se poněkud vzpružili i možno bez ostychu o činnosti naší veřejně se zmíniti.

Možno, že poslední župní závody, v nichž hoši naši tak dobře se drželi, přispěly k tomu, že tělocvična v hodině cvičení členů jest plnější. Zmohlí jsme se opět na tři slušné čty. Ve dvou cvičí členové a v třetí dospělejší žáci.

V cvičení bývá teď 20, i přes 20 členů a mezi nimi jsou opět ti, kteří již po delší leta cvičí a kteří po odpočinku, k němuž více přinutily je okolnosti než ochabnutí, povzbuzují nás mladší k pilnějšímu se tužení.

Stará naše dvojice Fr. Such a Fr. Budilovský opět se tuží s námi a oba ze starých těch dvojic opět přicházejí do „své míry“, ač po prvním cvičení — při kterém i vzklopka na hrazdě jim chtěla selhat, — byli celí rozlámáni.

Z těch mladších starších také Vavříček ml. a Matuška, Koukol a Kostka cvičí zase pilně, mohli by ovšem ještě mnozí se poznati a chopiti se nad taroky činnosti užitečnější, však říká se dobrého pomalu, tak musíme býti s dosavadní oživlostí svou spokojeni.

K spokojenosti té hlavně přispívá ta okolnost, že žactvo naše v době poslední značně se zmohlo. Po slavnosti vánočního stromku, již odbyli jsme m. m., přibývá nám žáků i žaček v každém cvičení k největší potěše cvičitele jejich, Sok. Vinického.

Z uvedeného poznáte, bratři, že v tělocvičně nezahálíme, a dodám-li, že sbor starý se teď také o to, aby přivedl naše Sokolky opět v činnost, bude mnohý mít za to, že tužíme se dost.

A přece byla doba, kdy náš sbor dbal mimo o cvičení také o pořádání schůzí přednáškových. Byly s tím spojeny ovšem jistě obtíže, však schůze ony byly velmi čteně navštěvovány a jistě že měly dobrého účinku, jak na naše členstvo tak i na obecnost.

Bylo by záhodno, aby schůze ony opět se obnovily.

Zmínil bych se ještě o mnohém, však doufám, že náš bratr dopisovatel sám se chopí péra, aby nám od nás něco pověděl.

K. L.

V East Islip, dne 26. ledna 1898. — Pročítaje vždy dopisy zvědavě, jak jini ve věci sokolské stojí, chci i já zprávu podat o naší činnosti. Nejsem sice k tomu zvolen, ale doufám, že nebude mně mít nikdo za zlé.

Jest to první dopis od našeho sboru, proto začínám z kraje našeho trvání, od května roku 1897, kdy sbor náš byl založen, čítaje 22 členů. Nyní čítá jen 16 členů, z nichž cvičí průměrně 6—8 dvakrát týdně; ve středu večer od 8 do 10 hodin a v neděli od 10 do 12 hodin dopoledne.

Náradí naše jest: hrazda, bradla a břemena.

Síň ke cvičení jest dosti prostorná a zdravá. Žáků zde máme 16, z nichž cvičí průměrně 12-16 dvakrát týdně ve středu a v neděli, vždy před naším cvičením.

Názelek a cvičitel náš jest bratr Frant. Zborník, mnohemu z bratrů známý. Jemu budiž všechna čest a práci jeho volám Na zdar! neb on to jest, co se o náš sbor tak stará, že jdeme ku předu. Ještě jednou Na zdar jemu a bratru Kutovi, který mu pomáhá cvičit žáky, o kterých se br. Zborník proslovil, že zasluhují pozornosti, neb hoši k jeho radosti cvičí dosti pěkně — on jim však věnuje velkou pozornost. Doufám, že jarem přibude ještě více žáků, neb zde jest dosti českých rodin. Mnozí však pohlíží na to, jako na věc zbytečnou. Příčina toho bude asi malá vzdělanost. Tak i mnohý z členů, kdyby měl z toho pravý pojem, by se dostavil více do cvičení, neb si stěžoval cvičitel na slabou návštěvu.

Byla sice u některých ze začátku touha po sokolování a mnohý si myslel, že ponese brzy vavřín vítězství, ale záhy přešla mnohemu chuť k další práci. Jsme sice začátečníci a jak jsem sám poznal při cvičení nás lechtají mnohé části těla a na to jest některý choulostiv. Já neumím sice dostatečně cvičit, bych mohl posuzovat jiné, ale píši trochu pravdy a to mně musí bratři odpustit. Já však chci cvičit jak mně možno, bych nebyl jmenován nadarmo Sokol.

Na taneční zábavy pořádat, to jsme dosti chlapíci, ale není se čemu divit, — peněz je do začátku třeba na nářadí a poplatek není tak velký, proto musíme si pomoci jinou cestou. Doufejme, že časem se to změní a bratři budou vyhledávat si jinou zábavu, ušlechtilejší. Myslím, že nám bude přáno od našich krajanů.

Tímto dopis ukončuji i volám bratry i sebe k další činnosti, by náš sbor zdařile pokračoval v tomto roce. Vřelý pozdrav na bratry T. J. S. Bohemia.

Na zdar!

Jos. Wolavka.

V Baltimore, dne 30. ledna 1898. — Bratři Sokolové! Již tomu hezky dávno, co se z našeho zátiší něco napsalo, tož si dovoluji sám několik řádek napsat.

To ještě je potěšitelné, že se cvičení u nás trochu zvedá. Nyní je naše cvičiřna tuze malá, kdežto minulý rok byla velká dost. Teď navštěvuje 8 Sokolů do první a 8 do druhé čety, k tomu ještě šest čekanců. A naše cvičiřna postačí sotva pro dvě čety a to musí se jeden druhému uhlýbat, aby ho nezasáhl za krk nohama, jako se nedávno stalo. Abych lepší to vysvětlil, udám rozměry naší cvičiřny. Délka jest 51 stop, šířka 14 st. a výška 16. st. K tomu se zelená mech okolo podlahy, prachu jest dosti a nezdavého vzduchu ještě víc. Někteří Sokolové by rádi chodili do cvičení, ale do takové díry nemají chuti. Majitel, Sokol Šimek, ovšem by nám propůjčil velkou síň, ale to každý ví, že by to bylo nemožno v hlavní síni cvičit, jelikož jsou tam neustále nějaké zábavy.

Tak nyní žádá tělocvičný odbor o lepší cvičiřnu. Byl k tomu zvolen výbor, ale ten se ani v první schůzi nesešel, z 11 přišlo jich 5. To byli příčinliví Sokolové, „nyt“! Jelikož má každý právo podati návrh, též já něco podobného učiním, totiž bychom prohlédli tu budovu na Eager ul., jest 47 a půl st. široká a skoro 60, jestli ne více, dlouhá, a cena by nepřesahovala \$3300,00. A budova tato jest silná, hezky upravena a jest uprostřed Čestva baltimorského. Byl bych docela proti tomu, uvalit na sbor nějakou velkou stavbu. Radši malou a pohodlnou, než velkou a hodně dluhú.

Také se musím zmínit, že jsme pořádali veřejné cvičení žáků, jež se skutečně hezky povedlo, a náš starý veterán, V. Hirsauer st. si zasluhuje všechnu čest co Sokol.

Volba úředníků m. m. dopadla takto: V. Hirsauer st. starosta, Ant. Mareš nám., pokl., taj. a účetní starý a náč. Ant. Stiegler.

Tak Sokolové baltimorští, doufám, že brzy budeme vlastnit svoji tělocvičnu. Nyní se tužíme na naše veřejné cvičení, které se odbyvá uprostřed březnu 1898. Musím se též zmínit, že budeme pořádat výpravu do zlatého Klondiku v Bohemu, která se má odbyvati 20. na druhý měsíc. Bude to asi masopustní pondělí, ne? K tomu budou prováděti naši šaškové (6) své kousky pro zasmání. Zábava ta bude se odbyvat ve prospěch nové tělocvičny. Doufám, že dobře se vydaří, a nebude to „zkroupováno“, jako poslední výlet do Weber's Parku. Takové kroupy jsou u spolku nebezpečny, jako nám stvořil pan bůh v Baltimore.

Doufám, že bude můj výše uvedený návrh rozvážen a neodmítnut. Na zdar!

F. Kadaň, ml.

V Milligan, dne 1. února 1898. — Především musím oznámiti hroznou smrt, jakou člen naší jednoty se světa sešel. Dne 7. pros. minulého roku doprovodili jsme prvního Sokola Jos. Klimu ku spánku věčnému. Byl pohřbíván od 22. listopadu m. r. a teprve dne 4. prosince v kukuřičném poli asi 300 kroků od města zmrzlý jedním honcem nalezen.

Porota koronerova nemohla zjistit, jakou smrtí o život přišel, až teprve dne 6., kdy pytván byl lékařem dr. Volberem před svědky řádu Plzeň Neodv. Dělníků.

Tu shledáno, že má 21 žeber přeražených a srdeční žílu, zásobující krví celé tělo, na třech místech přetřnutou. Z toho uznáno, že byl ušlapán a zabít býkem na poli se pasoucím, když pro svou krávu šel. Jednota Sokol obstarala pohřeb se řádem Plzeň N. Dělní. Sokolovna byla smutečně dekorována. Uprostřed stál katafalk s mrtvolou a kol samých květů, pak Sokolové, pozůstali a přátelé zesnulého. Hudba zahrála smuteční píseň, načež Sokol starosta Tom. Pulec promluviv krátkou řeč, položil ve jménu T. J. Sokol v Milligan věnce s červenou a bílou stuhou na rakev. Na to následovala dojemná řeč Sokola S. L. Kostoryze, který objasnil neštěstí smrti jeho.

Po řeči sestoupilo v průčelí rakve osm žaček v stejnokroji a zapěly píseň „Kříž v mraku“, nastudovanou pí. S. L. Kostoryzovou. Díky Vám, ctěná paní! Podávám zde píseň tu:

Na pahorku v dále stojí
bílý kříž, milosti znak,
s úctou v lesklé slunce záři
táhne k němu slabý zrak.
Nebe jasné, hory, doly,
oděn kvítím vonný máj,
kam se zraky upírají,
všude krásný země ráj.

Leč tam dál se chmúra černá,
temná bouře rozléhá,
víchř zuří, lesy hučí,
slunce již se zakrývá,
a kamkoliv oko neseš,
černá vůkol nebesa,
krajina co vetřelý mrtvol
v rakev tesknou poklesá.

Ejhle, kterak z černých oblak
bílý kříž tam plamená,
slunce září osvětlený
vztahuje svá ramena,
jak by chtěl vše obejmouti
v strašlivé té hodině,
jak by pomoc přislíboval
tiché, bludé krajině.

Po zapění této písně rakev vložena do pohřebního vozu a za zvuku hudby na Česko-Národní hřbitov dopravena. Nad hrobeni promluvil za řád Plzeň Neodv. Dělníků Sokol S. L. Kostoryz a za T. J. Sokol pisatel řádků. Na to zapěl pěvecký odbor Sokola píseň, a potom rakev spuštěna do lůna země. Budiž tobě, bratře, země lehká!

Sokol Klíma byl druhý, který zaujmul místo na našem Česko-Národním hřbitově.

Kam se asi poděli naši cvičící členové?

U nás již se necvičí tři měsíce.

Co to znamená? Již ani žáci necvičí!

Kam to spějeme? Dříve cvičilo 8 — 10 členů a nyní!...

Zkrátka žádný!

Posledně jsem agitoval mezi staršími členy, zdali by se nedala zřídit veteránská četa. Přislíbili mi 4, že budou chodit každou středu do cvičení, tedy jsem žádostiv, zdali se tak stane! Jenom s chutí do toho, bratři! Ukažte jednou těm mladším, že je předstihneme a oni vás budou následovat.

Na den 22. února budeme pořádat čtvrtý výroční maskarní ples, a tedy by bylo každého přání, by se dobře vydařil, což doufám, že ano, neb zábavy pořádané jednotou naší zde jsou oblíbeny a hojně navštěvovány.

Těž se musím zmínit, že jsem se právě dozvěděl o městečku Verdrige, že v něm stává sokolského sboru, i vybdinul jsem dopisem tamního náčelníka, by pracoval o to, aby sbor jejich se přidal k N. J. S., přiloživ stanovy a poslední číslo Sokola Amerického. Pakli tak učiní, ukáže budoucnost.

Úředníci pro tento rok zvolení následující: Starosta Josef Jicha, náměstek Franta Plašek, tajemník V. Bouše, účetní Václav Smrha, pokladník Jos. Kunc, náčelník a jednatel Franta Hrdý, cvičitel V. Bouša. Výbor majetku: Jos. Erett, Jos. Jicha, Jan Kašák, výbor účetní: A. E. Vaněk, Jiří Erett, Franta Hrdý, výbor pro českou školu: K. Smrha st., A. V. Kouba a S. L. Kostoryz. Sbor čítá 43 členy.

Jednota naše se řádem Rábi č. 27 Z. Č. B. J. vydrží českou školu jednou v týdnu, totiž v sobotu, kterou navštěvuje přes 50 dítek. Pro účel ten bylo povoleno \$5 měsíčně z pokladny sborové. Učitelem jest Sokol S. L. Kostoryz. Končím dopis můj a přeji všem sborům plně cvičirny cvičících členů. Na zdar!

Franta Hrdý.

V Long Island City, dne 1. února 1898. — Ve výroční schůzi Těl. Jednoty Sokol Fugner zvoleni byli následující úředníci:

Starosta Matěj Truneček, náměstek Štěpán Kostka, taj. Vinc. Utratil, účetní Václav Veselý, pokladník Alojz Vančura, náčelník Frant. Vančura, důvěrníci Ant. Poskočil a Vincenc Zvonik, hosp. správcové Fr. Černovský a Václav Maršon, výbor majetku Václav Vančura, Jos. Sklenka a Matěj Leonhart, zástupce do výk. výboru N. J. S. Frant. Vozáb, zástupce do župního výboru župy Východní Fr. Vančura, dopisovatel Václav Vančura.

Cvičení členů a čekanců odbyvá se v úterý a v pátek. Členů navštěvuje cvičení 9 a čekanců 9, cvičitelem je Sokol Jos. Uher.

Většího počtu cvičících členů nyní sotva dosáhneme, doufám ale, že až náš dorost, naši čekanci a žáci dorostou, pak ve cvičirně bude velké procento cvičících členů. To si ale ještě asi dlouho počkáme.

Cvičení žáků se odbyvá ve čtvrtek a v neděli. Žáků navštěvuje cvičení 26. Bývalý cvičitel žáků Sokol Alois Wokal se cvičitelství vzdal. Na jeho místo byl jsem zvolen já. Žáci všichni se tuží znamenitě.

Cvičení pořadová by mohla býti také četněji navštěvována, to bratři nemáme tak daleko (vyjma asi 3 neb 4). Máme všichni 8 až 10 minut cesty do naší tělocvičny a to by se měl každý dostavit jednou za měsíc.

Cvičení Těl. Sboru Dívek a Paní se odbyvá každý čtvrtek. Cvičení navštěvuje 18 členky a 14 žaček. Cvičitelé jsou Sokol Alois Wokal a Sok. Ed. Wokal. Zde musím podotknouti, že nás Sokolky v návštěvě cvičení daleko předstihly. Nás je na počet skoro dvakrát tolik co jich a ony nás v návštěvě cvičení o jednou tolik předstihují. Nuže, sestry, vytrvejte i na dále v takovéto činnosti! Provolávám činnost vaši Na zdar!

Náš dramatický odbor se tuží nad míru znamenitě. Tak již v této sezóně sehrál tři kusy. První dne 24. října m. r. „Město a vesnice“, aneb „Umělec a venkovské děvče“, ve dvou odděleních. Kus byl sehrán dobře, ale návštěva byla tak slabá, že byl finanční schodek.

Druhý kus byl sehrán dne 12. prosince m. r., a sice „Kříž u potoka“. V tomto kuse ukázali účinkující své pravé síly. Návštěva byla tak četná, že jsme takové dosud v divadle neměli. Výtěžek byl uspokojivý.

Třetí kus byl sehrán dne 16. ledna t. r. a sice „Palackého třída č. 27“, žertovná hra ve 4 odděleních. Kus byl sehrán znamenitě a obecenstvo bylo úplně spokojeno, neboť se každý nasmál na celý rok. Jenom nad výdělkem by byla naše kasa málem zase splakala. Jak jsem slyšel, chce náš dramatický odbor pořádat ještě dvě představení v této sezóně. Nejsem nepřitelem divadla a dávám svůj úsudek, že jest to mnoho 5 představení v sezóně pro naši osadu, zvláště když se každé divadlo odbyvá před anebo po nějaké zábavě za 14 dní, tak z toho nemůže být žádný finanční zisk.

Dne 29. ledna t. r. pořádala jednota naše sedmé Šibřinky. Nemohu čekati na zprávu výboru, proč podotýkám předem, že je výtěžek dobrý. Návštěva byla dosti četná. První damskou cenu obdržela paní M. Štěpinová, druhou slečna A. Wágnerova. První cenu pro pány obdržel p. Aug. Kodet, druhou p. Jos. Uher. Cenu

skupinovou obdrželo „Vojsko z Kocourkova pod velením jenerála Papáčka“. Mile jsme byli překvapeni Těl. Sbohem Dívek a Paní, jež počtem 23 představovaly začáteční písmena jednoty naší, totiž S a F. Dvanáct Sokolek v bílých šatech představovaly písmenu S a jedenáct v červených šatech písmenu F, každá Sokolka s krásnou kyticí v ruce, což se velmi pěkně vyjímal. Přijměte dík náš za to, milé sestry! Zábava byla velice krásná a v pravdě bratrská, a byl už bílý den, když se poslední rozešli.

Provolávám činnost naši v tomto novém roce hřímavě Na zdar!

Vác. Vančura, dop.

V Detroit, dne 1. února 1898. — (Z podkrovi T. J. Sokol Podlipný.) — Poslední stránka? Snad jsem něco přeskočil! Obracím listy zpět; ne — vše jsem již přečetl. Jak hezké články z různých končin naší nové vlasti! Škoda, že nemůže S. A. vycházeti dvakrát měsíčně, aneb ve větším obsahu. Je mi to přec divné, že snad někteří bři. Sokolové ani do ruky ho nevezmou, neb v každém čísle dočetli by se těch dlouholetých již článků s návody, jak Sokol má dávat příklad druhým. Jsem jist, že by mu to nepřišlo o nic draž, jen kdyby si vzal Sok. Am. a článek po článku si přečetl, co je dobré a postrádá toho, by si to vštípl v paměť a dle toho se řídil, a co je zlozvyk, toho aby zanechal, zdali on to též s sebou dělá, pak i naši nepřátelé si toho musejí všimnout a uznat, že jsme přece trochu z těch civilisovaných. Nebude snad z místa, když bratrům řeknu, že je to možným aspoň po čas cvičení, aby nám ve cvičirně nekouřili. Není nám náš stánek víc než věřícím kostel? Tam chodí též, co rádi kouří, ale ač nemají tam žádných tabulek, přece žádný tam nekouří. My máme tabulky ve cvičirně vyvěšené, na nichž napsáno: „Žádá se, by se nekouřilo“ a přec se tam kouří. Dát je pryč, mohli by se vymlouvat, že nemáme žádných tabulek. Dobře vím, že za cvičení br. F. Pecivála v Chicagu nepřišel nikdo s doutníkem v ústech do cvičirny po čas cvičení a přišel-li někdy, i s hanbou ho odkládal. Též o několik stupňů přijdem ku předu odstraněním plivání po podlaze, neb náš nový jednatel je moc přísný a radostné je podívání, když přiběhne a ptá se, „kdo to zde opět napil?“ Každý já ne, já ne, ale běda tomu, koho při tom přistihne.

A nyní něco o našem cvičení. Sbor náš čítá přes šedesát členů. To je též poznat ve cvičirně, když v úterý a v pátek do pěkně vycpěné elektrickým světlem osvětlené cvičirny se začnem scházet, tři, čtyři až pět a z těch jsou ještě nejpilnější br. Masakové. Oni, ač mají nejdál, vždy v pravý čas jsou na místě. Co se týče našich dívek, těch přichází osm, devět, ale že naše cvičirna je zjednána na tři večery pro německé turnery, musí cvičit v pátek od 7 do 8. Však sbor odbyvá druhý pátek schůzi a třetí pořadové cvičení, tak na ně přijdou jenom dvě cvičení za měsíc. Žáci cvičí v úterý od 7—8, těch průměrem chodí 15. Snad více Sokolů a Sokolek by cvičilo, kdyby se nedomýšleli, že tím prokazují sboru velkou službu. Nevzpomenou, že tím jenom sami sobě nejvíce prospějou. Když přece přijdou se ukázat, chtějí aby se jim tam snad každý klaněl a prosil aby cvičili. Kdo to nedělá z lásky a k vůli svému prospěchu, tomu bych radil, aby zůstal doma. Přal bych si, aby každý Sokol se tak vyjádřil jako jsem slyšel br. J. Fryše, který jednomu bratru na jistou otázku odpověděl: „Až šediny pokryjou hlavu moji, pak ještě chci být v řadách Sokolských.“ Ne že to jen br. Fryš řekl, vím dobře, že on to i vyplní. Rád bych věděl, zdali bratři dopisovatelé na venkově sem tam roztroušení, zda nemohli by se zmínit, zdali jim není bojovat se stranou kostelní? Byl jsem v létě navštívit severní část státu Michigan blíže městečka Maple City. Jest tam asi dvacet pět českých rodin, bez jakéhokoliv spolku, držných rukou kněžskou a tak od ostatního světa oddělených. Vim, že by se tam nechal založit Sokol, neb je tam též dost již probudilých osob. Znáám tam rodinu, ve které je 5 synů zdravých, kteří by všichni mohli býti dobrými Sokoly. Moji myšlenkou bylo, založit tam Sokola, ale co sám jsem mohl tam počít? Měl jsem již slíbené místo na první schůzku, ale nedošlo k tomu, neb stále se stavělo něco v cestu. Radil bych, kdyby se mohlo tamnějším českým obyvatelům zaslat jakési provolání, že by se to dalo uskutečnit a sbor tam založit. Poznal jsem, že tam jsou někteří mladíci velice nadšení pro založení sboru sokolského.

Na zdar!

Ant. Šusterka.

Pozn. red. — Ústřední výbor župy Střední nechť záležitost tu vezme si na starost.

V Clevelandu, dne 2. února 1898. — Jsou tomu asi dva a půl roku, co sbor Sokol Cleveland založen byl. Vstoupil do života chud, beze všech hmotných prostředků, avšak zrodil se na půdě úrodné, bujné a proto mu jde jak náleží k duhu; vřehledě síli a mohutní a přízeň jeho vzrůstá každým dnem. Rodiště jeho, tak zvaný East Cleveland, dlouho předvídal jeho příchod, a zdálo se, že porod jeho bude těžký a existence jeho že nemá valné vyhlídky. To však byla pouhá domněnka. Bylo nutno vyčkati, až myšlenky té uchopí se ti praví vůdcové, a když toto se stalo, byla existence jeho rázem zajištěna. Členstva hojnost, záků též tolik, přízně a nadšení více než jsme očekávali, avšak když jsme nejlépe zorganizováni byli, shledali jsme, že nemáme způsobilé místnosti pro cvičení, ba že vůbec takové místnosti v našem okolí nalézt nelze a cvičit se přec musilo. A tak naši hoši musili vzít za vůdk s místností 20x20 prozatímně, co výbor se radil, jak ku vlastní tělocvičn si pomoci.

Na zakoupení pozemku a stavbu nebylo ani pomyšlení, neboť celá naše hotovost tou dobou obnášela něco kolem \$300. S tímto obnosem se ovšem nenechalo mnoho vyříditi, avšak štěstěna nám byla příznivou. Patronát Česko-americké síně vlastní zde pozemek, na kterém někdy v budoucnosti siň postaviti zamýšlí a ten nabídnul nám k použití část svého pozemku na dobu 10 roků.

Tato nabídka byla ovšem s nadšením přijata a my jsme měli nyní na starosti jen stavbu.

Velké rozpočty jsme ovšem dělat nemohli a proto rozhodnul stavební výbor: postavíme čtyry stěny se střechou, dobrou podlahou a sklepením, v rozměru 32x60 a 16 výšky, to našim hochům prozatím postačí; dle možnosti pak místnost uvnitř později zařídíme. A tak se též stalo.

Společali jsme na své vlastní síly a přízeň obecnstva a dnes s pýchou pochlubiti se můžeme, že v očekávání svém jsme se nezklamali. Naše Sokolovna je dnes úplně dohotovena a velmi vkusně upravena, takže s uspokojením a pýchou naše příznivce tam vítáme. Co pak nejkrásnějšího a nejdůležitějšího při tom jest, že poslední naše zábava, náš maškani ples, který se nad očekávání dobře vydařil, náš dluh úplně vyhladil.

Nechť se však nikdo nedomnívá, že bychom plesům a zábavám hlavní pozornost věnovali. Tělocvik je prvním číslem našeho programu a tomu se také přede vším jiným veškerá pozornost věnuje. Počet cvičícího členstva a žactva dostoupil té výše, že v nedaleké budoucnosti nebude žádným velkým překvapením, že Sokol Cleveland bude co do počtu v místě nejsilnější.

Za tento úspěch pak máme děkovati jediné a hlavně našemu neunavnému a oblíbenému náčelníku Františku Hanušovi. Pochybují velmi, že bychom se byli tohoto výsledku bez našeho Hanuše dopracovali. Po více než čtvrt století běže on činného podílu na tělocviku, a jest to pravou rozkoší na jeho výkony pohlížeti. Není tudíž divu, že se těší u svého členstva té největší oblibě a necvičící členové s úctou k němu pohlíží. K tomu jsou naši hoši zásobeni jak náleží náčiním vesměs novým a nejlepším, a tak hledíme směle skvělé budoucnosti vstříc. Máme 2 hrazdy, 2 bradla, koně, kozu, houpací žebřík, šplhadla, kruhy, 3 žíněnky, činky atd. atd., vesměs nové a taktéž zaplacené.

Nemalé uznání pak náleží našemu výkonnému výboru, který s tou největší obozřetostí o zájmy našeho sboru se stará.

Asi před rokem založen zde byl Damský Odbor Sokola Cleveland, který našemu sboru ve mnohém nápomocen jest a všemožně nám vypomáhá.

V poslední schůzi připojen pak k nám co odbor pěvecký sbor „Slavoš“, čítající přes 50 členů, z nichž ovšem mnozí k Sokolu již náleželi a tak nyní znám jest co Pěvecký Odbor Sokola Cleveland.

Majice sice mladou, ale úspěšnou minulost za sebou, můžeme nyní právem očekávati, že spojenými silami skvělé budoucnosti kráčíme vstříc. Na zdar!

F. H r u b e c k ý .

Omaha, 3. února 1898. — Nyní žijeme ve viru zábav, abychom dle starého zvyku utráceli v nich peníze, mrhali čas a podkopávali si zdraví. Jedna zábava stihá druhou, jeden spolek více se snaží než druhý, aby přetrumfal ten neb onen ples toho kterého spolku, při čemž ovšem hlavní zřetel bývá jest na nálevnu, aby tato vynesla pokud možno největší výtěžek. Byl jsem svědkem něko-

lika takových zábav a maně vkradla se mi myšlenka, jak chovají se k těmto zábavám naši Sokolové a jak titíž chovají se k zábavám, pořádaným Těl. Jed. Sokol, tedy sborem jejich vlastním. Není to sice pro naše Sokoly lichotivé, ale pravdivé, řeknu-li, že divadla, plesy a pod. zábavy Těl. Jed. Sokol pořádané nenavštěvuje ani třetina členů, kdežto ti sami liknavci, mijiící své zábavy, na zábavách cizích spolků jsou pravidelnými účastníky. Není proto divu, že návštěva sokolských zábav nebývá tak četná, jak právem očekávati by se dalo, neboť není-li žádné agitace mezi členstvem, pak ovšem nemožno očekávati valnou návštěvu osob cizích.

Závody župní budou odbyvány v době otevření výstavy v Omaze a jest oprávněná naděje, že výsledek jejich bude všestranně uspokojivý, ačkoliv jednota naše příliš nehorlila, aby uchvátila tu počtu, které se jí dostalo tím, že závody odbyvány budou v městě našem. Jest nám ještě v dobré paměti nesnáž a nevděk, který obdrželi jsme při minulých závodech za všechnu snahu, namáhání a finanční obět od Sokolů! Než to budiž zapomenuto! My všemožně se přičiníme, abychom úkolu svému dostáli čestně, a doufáme, že to také dokážeme. Jednota naše hodlá vypracovati program na výstavišti zamississippiském v době závodů a sjezdu, který by sloužil ku cti nejen jí, ale celému Sokolstvu a Čestvu americkému.

Cvičící členstvo naše cvičí vesele. Hlavní zásluhu o to má náčelník Sokol Jan Moravec, jehož boдрná povaha získala si přichylnost všech cvičících, takže vejdemo-li někdy do cvičírny v době cvičení, vidíme bujarost, veselost, zaznívá zpěv (ovšem v cvičebních přestávkách), samé to vlastnosti, jež sluší každému Sokolu a jichž se nedostává přemnohým jednotám jak na východě, tak i na západě neb severu. Nuž cvičte dále, junáci, cvičte, abychom s uspokojením mohli na vás patřiti, vidouce, že prospíváte nejen na těle, ale též i na duchu. Na zdar! Jan V. Mašek.

V Clevelandu, dne 3. února 1898. — (Z e S o k o l a C l e v e l a n d .) — Jest mně milým potěšením, že mohu se velmi pochvalně zmíniti o činnosti a pokroku našeho sboru a též i o zasloužené přízni, jaké se sbor náš těší mezi krajany na naší východní straně.

Na nový rok — odpoledne — uspořádal sbor náš veřejné cvičení svých členů, záků, jakož i divčího sboru, a u večer zábavu, a obě vydařilo se znamenitě. Lituji jen, že nemohl jsem býti přítomen tomuto cvičení, ježto přední moje povinnosti neposkytly mně příležitosti, však jak jsem z více stran ubezpečen byl, byla veškerá cvičení dle programu provedena vzorně a pečlivě a veškeré výkony až na některé nahodilé výminky provedeny bezvadně. O vzorné a pečlivé provedení programu zajisté má hlavní zásluhu náš náčelník bratr F. Hanuš, který se vši pílí a péčí přičiňuje se, aby z naší mládeže stali se statní a bujaři Sokolové, co doufám se mu podaří.

Že veškerá cvičení byla provedena vzorně, to dosvědčili sami členové nejstaršího místního sboru Sokola „Čech“, kteří podotkli, že sbor náš, ač jest nejmladší z místních sborů, může se těmto postaviti nejen po bok, ale že jest ve výhodě, již druhé sbory postrádají, že sestává z členstva k sobě lnučího, žactva pouze z dorostu č e s k é h o , jichž výkony rodiče s interesem sledují a zvláště pak, že české dámy na naší straně společně se Sokoly spolupůsobí a sboru našemu ve všem nápomocny jsou. Stává totiž na téže straně sbor Sokolek — jediný to v městě Clevelandu — který jest zároveň odborem našeho sboru, mimo to jest zde divčí sbor, jehož žačky pilně navštěvují svá cvičení a pod řízením cvičitele F. Hanuše čini utěšené pokroky, jak z veřejného cvičení lze seznati. Z četné návštěvy při odpoledním cvičení lze souditi, že rodiče bedlivě sledují pokrok svých dětí a snahu našeho sboru.

Po ukončení programu byl odkryt vánoční stromek a rozdány dětem dárky a za volání „Sláva“ a „Na zdar“ byl odpolední program ukončen.

Taktéž výsledek večerní zábavy byl uspokojivý; sešlo se hojně našich příznivců a zábava spojená s deklamacemi a solovými výstupy udržovala přítomné obecnstvo při veselé náladě, takže i finanční úspěch byl skvělý.

Jest zajisté pozoruhodné, že všechny tři naše místní sbory pořádají veřejná cvičení se svým žactvem vždy ODPOLEDNE a ne večer, jak se jinde až dosud — dle zpráv v Sok. Am. — děje. O této záležitosti mělo by se na příštím sjezdu učiniti přísné usta-

hování, aby večerní cvičení a zábavy s dětmi byly zamezeny, čehož doufám, že se dočkáme.

Že sbor náš těší se značně přízni, vysvitá též z toho, že náš maskární ples, pořádaný dne 31. ledna byl vzdor nepříznivému počasí velmi čteně navštíven, o čemž mezi jiným — jak jsem zvěděl — podá na jiném místě zprávu náš bývalý starosta F. Hrubecský.

Jak se dočítám v posledních číslech Sok. Am., projevují se náhledy pro zavedení podpory v pádu nemoci a i úmrtí do sborů sokolských. — Jsem rozhodně proti podobnému zavedení z ohledu toho, že zavedení takové velmi by škodilo úkolu, jakému dostati má Sokol ve svých povinnostech. Ano dovoluji si i tvrditi, že by to bylo pro naši sokolskou jednotu spíše zkázou, ježto by se tím zanedbávala cvičení a pak počet členů by tím sotva vzrostl, jak někteří dopisovatelé tvrdí, ale spíše značně se zmenšil, neboť příspěvky, — aby se mimo vyplácení podpory mohl vydržovati cvičitel, domovník a j., — musely by být značně zvýšeny a pochybní velice, že by byl kdo volný platit takové poplatky.

Druhý hlavní důvod proti zavedení podpory jest ten, že zajisté skorem každý z nás patří k jednomu, neb více podporujícím spolkům a v případě, že by i ze Sokola stal se podporující spolek, byl by nucen odstoupiti, neboť za stávajících „zlatých časů“ poměry nedovolují vydržovati několik spolků podporujících, ano jsem přesvědčen, že za poslední leta byl nucen mnohý — též i já — který patřil k více podporujícím spolkům, některý zanechati, neboť poměry tomu nedovolovaly a dosud nedovolují, aby na nové velké poplatky mohl se uvázati.

Proto nechme účel ten spolkům podporujícím, jichž jest to hlavní zásadou a hledme si účelu našeho, který vyžaduje dosti značné práce a nákladu a zajisté po zásluze setká se s dobrým výsledkem.

Máme více jiných důležitých a prospěšnějších oprav a zařízení, které by měly býti na našem příštím sjezdu projednány, o nichž doufám, že si v příštích číslech Sok. Am. ještě pohovoříme.

Na zdar!

Frank Skala, dop.

V St. Louisu, dne 3. února 1898. — Málem by se mně nedostalo času dopsati do Sokola. Tak ten život bídný zaujímá celý čas a celou mysl člověka a když má na chvíli něco vykonat, aby myšlenky shledával.

Těž přemýšlím jak to a ono u sboru našeho chodí, že je zapotřebí jakési opravy, abychom mohli zdárně pokračovat. Tak často jsou dobré věci ve schůzích usneseny a neprovádí se. Takových usnesení je každý rok několik a úplně jsou nezapočaty, zapomenuty. Kde je náš dobrý úmysl zaříditi klubovní místnost, již přes dva roky starý, a na který jsme si již dobrovolně příspěvky upisovali? Spi. Kde jsou naše čítací čtvrtky, (večery,) které měly dáti základ k navštěvování knihovny, čítárny, tedy klubovní místnosti? Spi také. A což ten výbor pro přednášky, bude letos též tak „pilný“ jako byl loňský rok? Doufejme že nikoli, a že uspořádá několik přednášek. Místo máme, knihovna nákladem \$60 za minulý rok zvětšena novými díly, síň a výb. přednášek též. Nuže, co tedy nám schází a zdržuje nás od pokroku k vzdělání sebe i jiných? Hledme konat co jsme si předsevzali i doděláme se dobrých výsledků.

Podívejme se v zákulisí tělocviku. Máme pilný, 6 až 10 členů čítající cvičitelský sbor? Ano, měli jsme jej ještě v roce 1896 a v 1897 již ne. Co br. Ulrich zvolen byl za cvičitele, spoléhá se snad každý na to, by „když má za to plat, ať vše obstará?“ Sokolové, jak můžeme prospívat bez vychovávání sobě svých cvičitelů a skládáním celé starosti o tělocvik na bedra náčelníka br. V. K. Tříska a cvičitele T. Ulricha, kteří vskutku jsou ti jedni u našeho sboru, kteří si hledí toho, co má býti každému cvičenci svato. Dejme tomu, že se nám cvičitel roznemůže; co potom si počneme, kdo nás bude cvičit, když nebude schopných pomahatelů z evi. družstva? Je nanejvýš třeba, aby cvičitelský sbor stával, jak bylo tomu dříve. Členů cvičících zapsáno pro tento rok 30, z nichž 9 jest starší četa. Jak malé procento ze 144 členů. Navštěva cvičení jest průměrně as 21. Četa starších se tuží dosti pilně a nejpilněji navštěvují bři.: Janiš, Kalal a Buršík; četa tato sčastní se též veřejného cvičení na příští měsíc. Členové měli by pilně letos navštěvovat tělocvik, neb nám připadá veřejné co nevidět, a pak pamatujeme na závody župy Západní. Jednota naše zvolila pro závody tyto Cedar Rapids, Ia.

Těž nás došlo oznámení od Z. ž., že náčelník náš, br. V. K. Tříska zvolen za župního náčelníka Západní župy. Na zdar!

Někteří členové hledí vstříc budoucnosti, zda bude možno nám stále vydržovati cvičitele za \$50.00, neb jest nám každým měsícem počítati s větším schodkem. Členové našeho sboru na příspěvcích zaplatí ročně \$3.60 a většina jich má za to, že obnos ten sboru zůstane. Nevím, zda u všech sborů, ale u nás sbor zapraví za každého svého člena ročně 80c. k N. J. S. a 20c. k župě. Tedy sborový příspěvek jest 21 a dvě třetiny centu ze člena měsíčně. Myslím, kdyby členové platili si sami na N. J. S. i k župě, že by se tím přec trochu sboru pomohlo. Na jiné mimořádné příjmy počítati nelze a cvičení jak dnes jest, zvláště školu, není možno zastaviti. Sbor náš nyní získává na přízni širšího obecnstva a to ponejvíce na účet školy.

Rád bych napsal mnoho-li cvičí pořadových, ale že není u nás pamětníků jich, tedy pomlčím; pamatuji, že v '92. jsem byl na pořadovém cvičení dvakrát a od toho času zas nevím, jak vypadají; pouze víme, že je usneseno, by se odbyvaly každou první neděli v měsíci.

Sbor náš zavedl pořádání zábavných schůzí vždy po první měsíční sborové schůzi. Výsledek jest již nyní znatelný a sice členové navštěvují čteněji onu schůzi. Též se lépe při hovoru i té nezbyvatelné sklence sbratřují a si zvykají. Doufám, že besední zábavní tyto schůzky v kapesním vydání budou základem veřejných besedních schůzí v síni.

Nyní mi ještě zbývá zmíniti se o činnosti zábavní, která jest snad tou jedinou nejhoročenější, zvláště nyní v této sezoně. Šibřinky 22. ledna byly letos slaběji navštíveny, anto bylo škaredé počasí; proto však uspokojivá návštěva bavila se znamenitě až do bílého rána. Měl jsem dříve v úmyslu vypsati ceny i jména porotců a odměněných, ale nepokládaje to za tak důležité, neb není mým účelem referovat o zábavách (šibřinky nevyjímaje), podotýkám jen, že sbor povolil \$25 v 8 cenách, což přivábilo dosti krásných masek. Milá byla zábava, již sbor uspořádal dítkám své školy v neděli odpoledne, 30. ledna. Na programu byl proslov br. náčelníka a cvičitele, hry, deklamace a tance dítek, pochod k večeři, kdež hoši i děvčata „napodobili“ velké Sokoly, neb pěkně v párech odebrali se k večeři, kdež jim předložena káva a zákusky. V půl šesté bylo po zábavě. Toto byla nahražka za vánoční dárky, která dítkám více radosti a obveselení přinesla. K zábavě této byl vstup volný.

V prosincové schůzi zvolen byl výbor ku přehlídce a v pádu potřeby opravení stanov a jest již na čase, aby hleděl předběžně sjezdové práce připravit. Není, bratři, více mnoho času, neb práce tak vážná potřebuje zralého uvážení.

V neděli 6. února pořádá dramatický odbor náš divadelní představení „Lumpaci-vagabundus“ a doufáme, že se skvěle vydaří, neb úlohy jsou šťastně obsazeny a zpěvy řídí br. J. Bergman. Též „Vlasta“, dámský náš odbor, pořádá bude dne 19. února selský ples a jest se nadíti, že bratři Sokolové se sčastní co jeden muž.

Měli jsme zde tuto sezonu záplavu maskarních bál, freč a plesů i divadelních představení, že to jest na nás Čechy ku podivu. Což když pak se to trefí, že jsou dva bály na jeden večer, jako se přihodilo nám a Sboru Synů ČSPS. na Sylvestra a příště zas 19ho t. m., kdy Děd. Sbor Sokol Tyrš a Vlasta budou se veseliti dohromady (ale každý v jiné síni), tu pak se tomu pranic nedivíme; kde nabrat tolik večerů, aby se ani dva nestřetly? Proto však přece myslím, že by bylo lépe, kdyby zábavní výbory byly obezřetnější. Co o nás řekne svět? Na zdar!

... dopisov.

V Chicagu, dne 4. února 1898. — Co nově zvolený dopisovatel Těl. Jed. Sokol Čechie začínám svoji činnost tímto prvním dopisem. Předem se musím omluvit, že píšu tento dopis teprve nyní, a to proto, že jsem chtěl podat zprávu už v jednom dopise úplně zahrnutou. Vim, že úřad tento není zrovna závidění hodný, ale také vim, že jest to úřad čestný pro toho dopisovatele, který nie nesprávného nekreje a píše vždy jen pravdu, a na tomto základě jsem započal svoji činnost. Dobří spolu budme a pravdu sobě mluvmě! Náš cvičící sbor se skládá ze dvou družstev; první družstvo z mladších cvičenců, druhé družstvo ze starších cvičenců, tak zv. veteránská četa. Mladí cvičenci docházejí do cvičení v počtu 6—8 a starší 12 počtem. Z mladých cvičenců by mohlo navštěvo-

vat cvičení nejméně 20 členů, ale zanedbávají cvičení čím dále tím více a když tu i tam některý přijde, nejde pro nic jiného než ku své osobní zábavě. Dále poukazují na toto: když cvičitel Kotek velí "nastoupit!" tu jest nemilá podivná jak po velení jeho se tu i tam někteří povalují po žínkách aneb se baví jinak. I nastupuje se tehdy, když jest veleno kolikrát za sebou. Či je to vina? Cvičitelova, neb ten nemá nikdy dovolit, by po jeho velení se ještě tu i tam prováděly rejdy. Pořádek musí být všady, obzvláště ve cvičištně, neb Sokol pravý má být vzor pořádku. Necht se poohlédnou na staré veterány. Ti v určitou dobu se všichni dostaví a když cvičitel A. Kreml velí zvučným hlasem nastoupit! tu všichni hned se řadí a to v tichosti. Za tím následuje předčítání jmen a pak započne cvičení. Kdo ten pořádek zavedl? Cvičitel! A kdo chce být pravým cvičencem, musí poslouchat svého cvičitele ve cvičištně. Myslím, že mladí žáci i cvičitel budou hledět vykořenit toto zlo, které jest zde už takřka zakořeněné, neb vím dobře, že je zde mezi nimi přece malá hrstka cvičenců, kteří opravdově doposud lnou láskou k tělocviku.

Volby úředníků dopadly následovně: Starosta Ant. Havlíček, m. starosta Jos. Křišťau, tajemník Jos. Kutilek, účetní Jan Kouba, pokladník Mar. Zámečník, dom. správce Fr. Ševčík, náčelník J. Anděl, praporečník Jos. Altman, dopisovatel Al. Sršeň, důvěrníci V. Vlasák, J. Rostochil, M. Pelikán, P. Churaň a V. Cervený. — Sokolský večírek pořádaný 25. pros. m. r. ve prospěch sborové knihovny nedopadl skvěle, ale přece z vítězku se bude moci nějaká užitečná kniha zakoupit a tak knihovnu o něco obohatit. Program byl dosti dobře sestaven. Cvičili školní žáci cvičení prostná s činkami, za zpěvu Sokolek, což se krásně vyjímalo. Cvičení provedli krásně, bez chyby, začez chválu zasluhuje cvičitel Kotek. Volám mu na zdar! I. četa cvičenců podporovala program v komických výstupech a přednáškách, a že to vše provedli docela výborně, jest z toho vidno, že když chtějí, něco udělají. Po vyčerpání programu byla volná zábava.

Veteránská četa byla požádána od T. J. S. Chicago, aby vypo-mohla jim ve cvičení pořádaném na nový rok. Jejich žádosti bylo s ochotou vyhověno a dostavili jsme se v určitý večer všichni z veteránské čety, až na jednoho člena, který se nemohl dostavit za příčinou churavě nohy a pak jsme provedli cvičení prostná s tyčemi, hrazdu a bradla; (při těchto obou náradích jsme měli skupiny). Od jmenovaného sboru nám byla podána kytice (veter. četa, ku které též patřím) svěžích květů, začez volám jmenem sboru jm. st. veteránů ještě jednou na zdar! Následovala pak zábava, která potrvála až do rána. Že nás zábava bavila, z toho vidno, že jsme se vraceli k domovu až ráno. Vzdávám díky všem, kteří nás tak výborně bavili po celou tu zábavu. Obzvláště zasluhuje dík od nás p. Kaboň, který nás po celou zábavu svým humorem bavil. A což toho "karasínu" ten nám svítil až do našeho domova. Na zpáteční cestě nás p. Kaboň doprovázel a chtěj nechtěj, museli jsme se zastavit u něj (neb to bylo při jedné cestě), kdež nás překvapil hezkým počtem láhvi piva a naposled i vína. Jeho paní, veselá to ženuška, se nemrzela pranic, že obdržela návštěvu tak po ránu, když se dozvěděla, že to jsou Sokoláci. Snášela kde co měla, jen aby nás v dobré náladě udržela, začez ji vzdávám ještě jednou dík st. veteránů i p. Kaboňovi. Na zdar!

Naš maskární ples odbyvaný dne 22. ledna se též dosti dobře vydařil, na takový nečas jaký byl ten večer. Řádila sněhová vánice s deštěm, tak že byl div, že v tak hojném počtu se masky dostavily. Mezi masky rozdáno bylo 18 krásných cen a zábava pak potrvála až do bílého rána. Nikomu se nechtělo domů, předně proto, že řádila doposud vánice a za druhé, že zábava byla znamenitá. Nyní se připravujeme na sborovou výstavu (totiž od sboru pořádanou), která se otevře 13. t. m. a potrvá do 20. t. m., o které vám podám zprávu v příštím dopise. Nového v naší tělocvičně máme přece něco, ale to si ponechám na podruhé, abych mohl vše správně a do podrobná vypsát. Na zdar!

Al. Sršeň,
dop. T. J. S. Čechie.

Chicago, 5. února 1898. (Z Těl. Jed. Sokol Tábor.) Bratři Sokolové! Na všech stranách je slyšeti, že Těl. Jed. Sokol Tábor usnula ve spánek spravedlivý, ze kterého prý není probuzení. Co jest na tom pravdy? Vim, že od nového roku jsme v plné činnosti, kterou započali jsme prvním maskárním plesem dne 8.

ledna t. r. a který se vydařil nad očekávání skvěle, tak že pořádací výbor zábavní neměl nic jiného na práci než pořádati druhý maskární ples dne 5. února, který slibuje již předem mnohem větší návštěvu i prospěch finanční. Však co je na všech těch plesích a zábavách sokolského? Takovým způsobem bychom došli hnedle titulu obyčejných klubů zábavních a proto náčelník náš vždy obětavý a pravý Sokol oznámil veřejné cvičení, které se připravuje na třetí sobotu v měsíci březnu t. r., dne 19. března, za laskavého spoluúčinkování župy Chicagské. — Však jaké přípravy činí Sokolové naši k tomuto velkému dílu? Již více jak rok si při každé sborové schůzi náčelník stěžuje na netečnost při cvičení našich Sokolů a asi před rokem chtěl složití úřad svůj nemaje koho cvičiti, jelikož byli ve cvičení pouze dva, nejvýše tři Sokolové. Tu odhodlalo se několik starých veteránů, že sami se budou cvičit, by Jednota naše nepadla do moře zapomenutí — a vskutku přišli cvičit a jak pěkně se nám cvičilo. Dostí zábavy měli jsme při té práci, jak srdečně jsme se jeden druhému zasmáli pro tom neb onom neohrabaném obratu neb skoku, těšilo to všechny přítomné, i samého náčelníka našeho, který měl s námi zvláštní trpělivost. Však nic netrvá na světě věčně, i naši veteráni za nějakých 5 neděl, že nemohli s takovou přesností všechny výkony provozovat jako mladík 18letý, který již více jak 4 roky cvičí, roztrpčení nad nezdařem opouštěli jeden po druhém cvičení, až konečně byl náčelník opět sám. A dnes? Kdyby neměl 16 žáků a 12 Sokolek, kteří tak pilně navštěvují cvičení, tož myslím, že již dávno by nám byl utekl. A kde jsou všichni ti naši Sokolové, kteří dříve s takovou láskou a nadšením navštěvovali cvičení? Téměř všichni shodili své mládenecké střežičky někam do bláta "merigoldského" a obuli sobě něžná pouta manželství.

Věřím, že spoutaný Sokol nemá již ten rozlet jako Sokol volný — však síla zůstává snad nezměněná a proto myslím, že aspoň dvakrát týdně by mu bylo možno věnovat se cvičení, pro které dříve tak horoval a s nadšením se mu věnoval. A protož bratři Sokolové připravme se všichni na naše veřejné cvičení, ať dokážeme všem přítomným zde Sokolům jiných sborů, že i my stojíme s nimi na stejném stupni, ne-li silou naší, tedy aspoň myšlenkou sokolskou a láskou k dobré této věci, která v nás potrvá až do posledního dechu našeho života. Roku minulého čítala naše jednota členů 42, dnes klesl počet na 34, snad to příčina malé naší činnosti. Doufejme však, že vše se opět obrátí pro dobro našeho celku, čemuž bych od srdce přál. — Tím končím vždy pro dobro práce naší se sokolským Na zdar!

Václav Bartoň,
t. č. dopisovatel.

V Chicagu, dne 6. února 1898. — Ze Sokola Slovanské Lípy. — Jsem tedy dopisovatelem do našeho orgánu. Mám mnoho sdělití a proto nevím, čím bych začal. Vim, že mnoho našich členů, kteří schůze nenavštěvují a jednání spolkové jest jim lhostejno, přec budou žádostivi zvěděti, jak sbor náš pokračuje. Avšak nejen naši členové, nýbrž i od jiných sborů budou žádostivi zvědět o činnosti naší. Tož začnu:

Dne 30. prosince minulého roku odbyvali jsme výroční schůzi, kteráž byla hojně navštívena a provedena též volba. Úředníci zvolení jsou: Starosta Fr. Mencl, místostarosta Jan Doležal, taj. Jindřich Hájek, účetní Fr. Klindera, pokl. Fr. Špinar, důvěrníci. Jak. Hroděj, Jos. Anderle, Jan Šmíd, náčelník Fr. Hešík, cvičitel Florian Holek, knihovník Viktor Černý, správce síně B. C. Legros, praporečníci V. Čapek a A. Kreml. Zástupci v župě Chicagské Fr. Hešík a K. Mikoláš. Revisori Arnošt Wolf, Fr. Kapsa, Antonín Růžička.

Volba šla hladce a úředníci zvolení, až na nepatrné výminky, jsou skoro opět ti samí, kteří poslední lhůtu pilně zastávali.

Pouze dřívější knihovník Jar. Hurt zaslouží si dětku za to, že přijímal úřad, který nemínil řádně zastávat. Přijal úřad knihovníka a ačkoli jej zastával pouze jednu lhůtu, za celou tu dobu schůzi sotva dvakrát navštívil, a knihovna uvedena byla v děsný nepořádek. Knihy byly rozházeny, rozpřáčeny a nikde nezaneseny, odvedené knihy pak neodepsány a tak se stalo, že dodnes nikdo neví, kde více svazků se nachází. Za to ale nynější knihovník Viktor Černý zasluhuje uznání za to, že knihovnu opět do pořádku uvedl.

Jak již je známo, máme nyní nově opravenou cvičištnu. V této jest mnoho nového nářadí a sbor vydrží cvičitele a vůbec stará

se všemožně, by cvičenci neměli žádné stížnosti. Toto však, jak se zdá, není od mnohých členů oceňováno. Přijdou sice občas do cvičirny, nikoli však, aby cvičili, nýbrž aby se podívali, jak těch několik se tuží. Když jest jim domlouváno, dají někteří odpověď, že by si nadělali mozolů, jiní opět řeknou, že vůbec cvičit nebudou. Dávají si tím ovšem špatná vysvětlení o významu Sokolstva.

Cvičirna jest přítomně navštěvována asi 20 členy a cvičí se ve dvou čtáčích ve středu a v pátek; někteří pak cvičí i v neděli dopoledne. Za to ale žáků a žaček je tolik, jako nikdy před tím a uvedu počet, který potěší každého. Žáků je 64 ve stáří od 5 do 14 let, žaček 53 ve stáří od 5 do 12 let. Večerních žáků pak 11. Cvičení odbývají dvakrát týdně. Cvičitelem jejich je Flor. Holec a výpomocný cvičitel A. Vítek.

Doufáme, že cvičitel uspořádá co nejdříve cvičení veřejné. Z toho vidno, že ve cvičirně začal pro nás nový rok dosti uspokojivě.

Jako ve cvičirně nastal obrát k lepšímu, tak stalo se i ve schůzích sborových. Tyto jsou více navštěvovány a na jednání je více podílů bráno. I členstva přibývá. V poslední schůzi navrženo bylo opět několik čekanců, a jak se jeden Sokol vyjádřil, hodlají se přihlásiti ti členové, kteří se před nedávnem od sboru poděkovali. Jelikož jsou to vesměs dobří cvičenci, budou ovšem vítáni.

Zminil bych se též o činnosti našich Sokolek, kdybych jen co věděl. Cvičení jest jim španělskou vesnicí a zasluhovaly by za to řádnou důtku. Nevím skutečně, jak si mohly přisvojit jméno „Sokolky“, když vůbec necvičí! Nemohly by nám podati vysvětlení, proč jsou k tělocviku tak netečními? Zdáli jaké schůze odbývají, rovněž nevím. Několikrát jsem doslechl, že si jejich naši Sokolové při zábavách mnoho nevšímají. Patrně snad trunčí.

V zábavách nezůstává náš sbor pozadu. Máme pěvecký sbor, který čítá 15 Sokolů a 13 Sokolek. Tyž připravil nám na nový rok pěknou zábavu spojenou s koncertem pod řízením osvědčeného sbormistra Sokola Karla Otrádoce. Při něm též laskavě účinkovala slečna Marie Kadičova, již bylo z obecnstva podáno několik krásných kytic. Po vyčerpání programu následoval tanec a trval až do bílého rána. Musím též podotknouti, že při koncertu tomto všechny dámy odložily klobouky s hlav, což jest chvalitebné, a doufáme, že se bude tak dít i nadále.

Dne 8. ledna pořádán byl první maškarní ples a druhý dne 3. února. Oba vydařily se dosti obstojně a při obou bavilo se obecnstvo za výtečné hudby našeho Sokola Fr. Veselého až do bílého rána.

Letošní rok bude pořádán bazár a sice ve dnech od 27. března do 2. dubna, a čistého výtěžku bude výhradně použito na umoření dluhu, lpícího na pozemcích na ulici Lincoln a 12. Sbor usnesl se pak dáti do výhry jeden lot a listky budou se prodávati po jednom dolaru.

Však bylo už na čase, abychom ve směru tom něco rozhodného dokázali těm, kteří na nás stále útočí, že nejsme všichni takovými, jak jsme mnohokrát byli vyliceni. Musím doznati, že jest ve středu našem mnoho horlivých pracovníků, kteří by si za nezištné svoje namáhání zasloužili čestného uznání, avšak musí takto trpěti s těmi vinnými.

Ale i těch jest, kterým by bylo jedno, kdybychom byli dnes či zítra mravně neb finančně zničeni. Důkaz toho podán byl v poslední schůzi, kdy pokladník upozorňoval, že měly již být zaplacené úroky z peněz, které dluhujem za pozemky, a jelikož pokladna následkem několika úmrtí a pak značným vydáním na opravu cvičirny byla prázdná, že navštívil několik členů, kteří horovali pro to, by zakoupeny byly zmíněné pozemky, ač věděli dobře, že nám nebylo možno cos podobného s úspěchem podniknouti a tak uvalili na naše bedra břímě ohromné, jež se nyní štíti s námi něsti a požádal je, by zapůjčili nějakou částku, aby mohl dluh vyrovnat, než bylo mu řečeno: „Nechte to běžet!“ Jest to zajisté nepěkné jednání od toho, kdo takto se vyjádřil.

Zpráva tato vyvolala pochopitelné rozčilení mezi všemi poctivě smýšlejícími členy, a i starosta sám přisně to odsoudil a žádal členy, aby nedopustili toho, aby přání tak nekalé se vyplnilo. Hned nabídko se více členů, že potřebnou částku zapůjčí, a skutečně druhého dne přijel Václav Zárebský potřebný obnos. Usudek nechám čtenářům.

V téže schůzi bylo hnáno útokem na některé Sokoly a sice na „staré mládence“, na něž je sbor náš bohatý, aby totiž všichni při bazáru byli dáni do výhry a tak poskytnuta příležitost starým panám, dostati se lacino pod čepec. Výstavní výbor vzal si to na starost a dá přý je na kolo, avšak nešel na jaké — možná, že na bicykl.

Pěvecký odbor připravuje na svátky operu „Orfeus v podsvětí“, k níž se pilně cvičí.

Ku konci dovolím si malé upozornění, aby si totiž Sokolové hleděli zaopatřiti sokolský kroj, neboť je jich přes polovic, kteří se jim vykazati nemohou, což ovšem přiči se našim stanovám. Rovněž i v naší cvičirně postrádají mnozí cvičebního obleku a používají pak všelijakého, co se pro cvičení rozhodně nehodí.

Také by se měli Sokolové při divadlech a koncertech varovati kouření, mezi jednáním pak hlasitého mluvení a odcházení a dokonce smichu při scénách pohnutlivých. Toto vše dělo se při posledních divadlech našich, neměli by to nejen oni sami dělati, ale obecnstvo napomenouti, kdyby se cos podobného dělo. Zábavy naše jsou celkem obecnstvem dosti oceňovány a siň jest vždycky naplněna, o což zásluhu má stálý zábavní výbor a pak hlavně náš jednatel B. C. Legros, jenž všemožně se vynasnažil, aby udržel siň v čistotě a pak zbavil okolí siň od schatralé lázy, která siň poslední čas obléhala.

Hle, co jsem toho napsal! Ač bych měl ještě mnoho psáti, přec končím a doufám, že komu co patří, to že si vybere. Na zdar!

Bedřich Šproc, dopisovatel.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

V New Yorku, dne 17. ledna 1898. — Starosta, br. Al. Wokal, zahájil schůzi. — Nepřítomen br. Jos. Kadlec. — Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat. — Přijaty pověřující listiny: od long-islandské jednoty pro br. F. Vozábu a od morrisanské jednoty pro br. F. Chrastila. — Poněvadž pověřující listina od jednoty new-yorské dosud nedošla, nelze organizaci výk. výboru provést a usnáší se, by dotyčná jednota o pověřující listinu upomenuta byla. — Jednota newarská zasílá dopis o svém zpronevěřilém jednání Holečkovi. Jednotě má být dopsáno, by v záležitosti této obrátila se k právnímu zástupci distriktnímu. — Na to schůze skončena.

F. Lier, zapisovatel.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc leden 1898.

Příjem:

4. Předplatné na Sok. Am. a za 1 číslo	.55
Sok. Jed. Blesk v Baltimore za IV. čtvrtletí '97	\$28.70
Úroky ze \$300 v bondech Spoj. Států za IV. '97	3.00
5. T. J. S. Fugner, L. I. City, za IV. '97	14.40
T. J. S. Jonáš, Wilson za IV. '97	2.38
7. Sok. Jed. Slovan ve Filadelfii za IV. '97	11.00
T. J. S. v St. Louis za 8 výt. III. Slet	2.40
T. J. S. Český Lev, Oxford Junction, dopl. za IV. '96	.58
za I. '97	3.00
za II. '97	2.02
Těl. J. S. Linwood, za IV. '97	2.80
přepl. na I. '98	.60
K. Vodrážka v Chicagu za 1 Pověly	.06
11. T. J. S. Podl., Detroit, za 4 povely	.20
17. T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu, dopl. za IV. '96	6.30
za I. a II. '97	14.60
Těl. Jed. Sokol v South Omaze za III. '97	8.30
T. J. S. v Little Ferry na III. '97	3.00
T. J. S. Svornost, Morrisania, za IV. '97	3.60
T. J. S. Bohemia v Bohemii, za IV. '97	4.50
19. T. J. S. v Omaze, doplatek za III. '97	.50
za IV. '97	14.60

Převádí se	127.09
20. Čes. Am. Sokol, Manitowoc za IV. '97	4.00
Těl. Jed. Sokol v Crete za IV. '97	7.80
22. Těl. Jed. Sokol Newark za IV. '97	4.20
Sokol Cleveland v Clevelandu, doplatek na I. '97	2.00
za II. '97	15.30
Těl. Jed. Sokol v Milwaukee za IV. '97	23.80
" " ve Wilber za 1897	19.20
23. T. Vonásek v Chicagu z 1 Povely	.05
31. Těl. Jed. Sokol Tábor v Chicagu, dopl. na I. '97	.50
za II. '97	7.90
Celkem	\$211.84
Hotovost z předešlého účtu	809.52
Dohromady	\$1021.36

Vydání:

4. Zapisovatelé za rok 1897	\$10.00
Jednatelé za IV. '97	25.00
Pokladníkovi za IV. '97	2.50
Ústř. výb. župy Chicagské polovici prodělků při župních závodech	15.95
18. Pořadatelé Sok. Am. za leden	20.00
Br. F. Lierovi za 3400 výt Sok. Am. pro leden s výpravou a známkami	98.90
Celkem	\$172.35

Přijem - - - - \$1021.36

Vydání - - - - 172.35

Hotovost na příští měsíc \$849.01

Členové noví a vyloučení.

Z T. J. S. Vlast v Chicagu vystoupil Václav Vacík.

J. Florian, taj.

Z Plzeňského Sokola: Za členy přijati byli: Jan Wolf a Vác. Kozel. Pro neplacení příspěvků vyloučení: Fr. Veselý, Karel Hanuš, Václav Karel, Karel Čenský, Rud. Jandík, Fr. Bursík. — Schůze od nového roku odbývají se vždy 2. a 4. čtvrtky, místo 2. a 4. pondělí. Na zdar!

Ant. V. Kalík, taj.

Z T. J. Sokol Cleveland vyloučení pro neplacení: Jicha Kar., Hula Jan a Vojtěch Hodina. Odstoupili: Plevný Frank a Kubišta Václav.

Z T. J. Sokol Slovan ve Philadelphii. — Přijmuti: Vlach Kar. (s odstupní listinou od T. J. S. New York, ze dne 3. července '93), Widra Karel, Sládek Fr., Šetina Jos. (přísp.) Na zdar!

L. A. Fischel, taj.

Z Č. A. J. S. v St. Paul, Minn. — Vyloučení: Václav Hrachovina a Jan Brož.

A. Jurka, taj.

T. J. Sokol v Milligan, Neb. — Přijati: Jan Kašák, Petr Čudlý, Emil Plaček. Zemřel: Jos. Klíma.

Fr. Hrdý, taj.

Sokolům v St. Louis, Mo.

Sloužím všem br. Sokolům k vědomí, že pořadová cvičení se odbývají každého měsíce v pátek večer (vždy po druhé schůzi sboru) od 8 hod. do 9, pak budou vždy uspořádány téhož večera poučné rozmluvy o tělocviku, jakož i jiné debaty.

Pravidelná cvičení členů jsou v úterý a v pátek od 8.15, v neděli ráno volné. Veřejné cvičení se připravuje na den 27. března t. r.

Na zdar! Vác. K. Triska, náčelník.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:
Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., Long Island City, N. Y.; J. Kadlec, náměstek, 320 E. 71st St.; Jos. Říha jed., 434 E. 58th St. Fr. Lier tajemník, 410 E. 71st St.; Jos. Wocel pokladník, 1481 Ave. A; Jos. Brodil, Jan Pavlik, Ant. Jahoda, Fr. Chrástil. Náč. A. Tesar, 1312 First Ave., New York, podnáč. J. Pavlík.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: starosta J. Beníšek, jed. A. Voříšek, 338 E. 71st St. pokladník V. Hampl, Ferd. Martyny, A. Heida, náč. Fr. Zborník E. Islip, L. I., N. Y., místonáč. F. Martyny N. Y., F. Vančura L. I. City. SOK. JED. BLESK Baltimore; jed. F. Štětka, ml., 809 N. Castle St. T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., taj. Fr. Hroch, 457 Rodney St. T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. Ant. Majer, 248 Crescent St. S. J. Svornost, Morrisania N. Y. F. Chrástil 1929 Vanderbilt Av. Tremont T. J. SOK. Newark, Al. Vlasak, 280 Hundrton St. T. J. SOKOL, New York; taj. Jos. Kuchař, 414 E. 71st St. T. J. SOKOL Westfield, Mass. Vinca Březina, 38 Cross St. SOK. JED. SLOVAN, Philadelphia Pa., L. A. Fischel, 1721 Alder St. T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., Jos. F. Thuma, jed. T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., Fr. Tůma, taj. T. J. SOKOL, Little Ferry, N. J., Vác. Tůma, P. O. Box 11

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústř. výb.: před. A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. V. Šebek, 1407 So. 4th St., pokl. John Mathouser, další čl. výboru Rud. Havelka a Vác. Raba, Omaha, náčelník V. K. Triska, 1911 Geyer Ave., St. Louis, podnáčelníci Franta Filip, Boh. Ninger. T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Frank Zelený. TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; J. J. Hrbek 1306 S. 2nd St. T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. V. A. Souhrada T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Karel Dočekal. T. J. SOKOL Omaha; taj. B. W. Bartoš, 1418 Rear, Popleton Ave. T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jos. Milota. T. J. S. Plattsmouth, Neb., Emil Pták, tajemník. T. J. S. Milligan, Neb., Frant. Hrdý, jed. T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otrádovský, P. O. B. 247.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. jed. J. Hofman, 373—21st St. So. T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Jan Dvořák, 2709 So. 12 St. T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan H. Brt T. J. S. JIRÍ PODEBRAD, Clarkson, Neb., taj. Jan D. Wolf T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., F. Kotouč, jr. T. J. SOKOL, Weston, Neb., taj. Alois Bilan. T. J. SOKOL, Prague, Neb., Ant. Vašina, zap. T. J. SOKOL, Abie, Neb., V. J. Uřidil. T. J. S. KAREL JONAŠ, Wilson, Kansas; jed. J. W. Somer.

Župa Střední, sídlo v Milwaukee, Wis.

Ústřední výb.: Před. J. Zahorík, taj. a jed. H. Vrba 621 Chestnut St.; pokl. Vác. Straka; další členové výboru F. Moudrý a V. Simandl, P. Straka, náčelník, 1317 Lloyd St., Milwaukee; podnáčelníci J. Zahorík, Milwaukee; O. Fryš, Detroit. SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. Fr. Vondráček, 79 Petrie St. T. J. S. NOVÁ VLAST, Cleveland, O., Ed. E. Mráz, 56 Tona St. SOKOL CLEVELAND, taj. Frank Skala, 158 Croton St. T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich. J. C. Tobias 71 Home B'k Bldg T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; F. Masák, st., 352 Lowett Av. ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. J. Hejduk, 708 Chicago St. TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; H. Vrba, 621 Chestnut St. T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. Jiří Mach, care of „Slavie“. Č. A. JED. SOK., St. Paul, Minn., Ant. Jurka, 16 Douglas St.

Župa Chicagská, sídlo v Chicagu, Ill.

Ústř. výbor: Náč. Anton Haler, 703 Alport St.; místonáč. Václav Lukeš, 963 W. 18th Pl. a Al. Jirsa, 504 Hermitage Ave.; pokl. Jan Roztočil, 205 Augusta St.; taj. Vác. Vinický, 649 W. 17th St. KLAUTOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. Ant. L. Stejskal 970 W. 19th St. PLZ. SOK. Chic. a V. Kalík, 702 Loomis St. Schůze 2. a 4. čtvrtky SOKOL CHICAGO, Chic. jed. Jos. Plaček, 1044 Troy St. SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 133W. Taylor St. TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. Jos. Kutílek, 764 Milwaukee Ave. T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. A. J. Švestka 515 W. 21st St. T. J. S. TABOŘ, Chicago, Ill., jed. Jan Vrástl, 1528 So. 41 Court. T. J. S. VLAST, Chicago, Ill., Jos. Florian, 2935 Union Ave.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-amer. Nákadem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské. VYCHÁZÍ 16. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jos. Říha, jednatel výk. výb. N. J. S., 434 E. 58th St., New York, Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zaslány pořadateli.